

ΑΙ ΜΙΚΡΟΓΡΑΦΙΑΙ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΥ

(ΚΩΔΙΞ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ HARLEY 5644)

Εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ «Ἐρωτοκρίτου» ὑπὸ τοῦ Στεφάνου Ξανθουδίδου ὁ ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Harley 5644 εἰς τὸ τμήμα χειρογράφων τοῦ Βρεττανικοῦ Μουσείου σωζόμενος μονοδικὸς μέχρι τοῦδε κώδιξ τοῦ κρητικοῦ ἔργου ὑπῆρξεν ἕν ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα βοηθήματα διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ κειμένου. Εἰς τὸ κριτικὸν υπόμνημα ὁ Ξανθουδίδης παρέθεσε τὰς διαφορὰς τοῦ κώδικος ἀπὸ τὰς ἐντύπους ἐκδόσεις, ἐπανειλημμένως δὲ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν λέξεων ἢ στίχων ἐπροτίμησε τὰς ἐν αὐτῷ παρεχομένας γραφάς. Εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ἐκδόσεως καὶ εἰς τὸ ἀκολουθοῦν τὸ κείμενον παράρτημα δίδει πολλὰς καὶ χρησιμωτάτας πληροφορίας καὶ περὶ τῆς τύχης του καὶ περὶ τῆς ἀξίας του. Καθ' ἃ ἀφηγεῖται διεξοδικῶς, ὁ κώδιξ αὐτός, ὅστις ἐγράφη τὸ 1710, ἠγοράσθη τὸν Νοέμβριον τοῦ 1725 ἐν Κερκύρα ὑπὸ τοῦ H. Wanley, βιβλιοφύλακος τοῦ Edward Harley, ἕκ τινος νέου ὀνομαζομένου Νικολάου Ροδοστάμου, περιῆλθε δὲ τελικῶς εἰς τὸ British Museum ὁμοῦ μετὰ τῶν ἄλλων κωδίκων τοὺς ὁποίους εἶχε κατὰ καιροὺς συλλέξει ὁ Harley. Πρὸ τοῦ Ξανθουδίδου τὸν κώδικα εἶχον ἰδεῖ οἱ Legrand καὶ Σάβας, πρῶτος ὅμως ὁ Ξανθουδίδης εἶχε τὴν εὐκαιρίαν ὄχι μόνον νὰ τὸν μελετήσῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸν καταστήσῃ γνωστὸν ἐν ταῖς λεπτομερείαις του, χρησιμοποιήσας πρὸς τοῦτο πλῆρες φωτογραφικὸν ἀντίγραφον καταρτισθὲν πρὸς χάριν του τῇ φροντίδι τοῦ εἰς Λονδίνον τότε εὐρισκομένου Λαζάρου Βελέλη. Καθ' ὅσον γνωρίζω, ἔπειτα ἀπὸ τὸν Ξανθουδίδην ὁ μόνος ὅστις ἐμελέτησε τὸν κώδικα ἦτο ὁ ἄλλοτε καθηγητὴς τῆς Βυζαντινῆς καὶ Νέας Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ λογοτεχνίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ὁξφόρδης John Manrogor-dato.

Εἰς τὰς σελίδας XII—XX τῆς Εἰσαγωγῆς του ὁ Ξανθουδίδης περιγράφει τὸν κώδικα καὶ καθορίζει τὴν ἀπὸ γλωσσικῆς ἀπόψεως ἀξίαν του, εἰς δύο δὲ παραρτήματα δίδει πλήρη περιγραφὴν τῶν μικρογραφιῶν (σελ. 747—762) καὶ ἐκδίδει τὸν εἰς τὸν κώδικα προτασσόμενον πίνακα περιεχομένων (σελ. 763—773). Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὅλου ἔργου δημοσιεύει ὀκτὼ ὀλοσελίδους φωτογραφίας τοῦ κώδικος μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ μικρογραφιῶν.

Ἡ ἔκδοσις τοῦ «Ἐρωτοκρίτου» ὑπὸ τοῦ σεμνοῦ καὶ ἐπιφανοῦς αὐτοῦ κρητὸς λογίου ἀπετέλεσε βεβαίως σταθμὸν εἰς τὴν μελέτην τῆς Νέας Ἑλληνικῆς λογοτεχνίας. Ἡ ἀνάγκη ὅμως νέας ἐκδόσεως εἶναι

πλέον αισθητή εις όλους. Ἐπειτα ἀπὸ τὸν Ξανθουδίδη ἄλλοι ἐρευνηταὶ ὑπῆρξαν περισσότερον τυχηροὶ ἢ ὁ Ξανθουδίδης: ἀνευρέθη ἤδη τὸ ἀρχέτυπον τοῦ «Ἐρωτοκρίτου», πολλαὶ διορθώσεις ἐπροτάθησαν, μολοντί δὲ ἡ ἀπόδοσις καὶ τῆς «Θυσίας τοῦ Ἀβραάμ» εἰς τὸν Βιτζέντζον Κορνάρου εἶναι βεβαίως λάθος, ἐν τούτοις αἱ συγκριτικαὶ μελέται μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν ἔργων συνετέλεσαν εἰς τὴν καλυτέραν κατανόησιν τοῦ «Ἐρωτοκρίτου».

Ἐν ἀναμονῇ τῆς νέας ταύτης ἐκδόσεως, ἣτις βεβαίως θὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει καὶ τοῦ εἰς τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον εὑρισκομένου κώδικος, ἐνόμισα ὅτι θὰ ἦτο χρήσιμον ἀν. ἐκδοθῶσιν ὅλαι αἱ μικρογραφίαι τοῦ κώδικος αὐτοῦ. Δὲν χρειάζεται, νομίζω, νὰ ἀνσπυξῶ τοὺς λόγους οἵτινες καθιστοῦν τὴν ἐκδοσιν αὐτὴν ἀναγκαίαν.

Ὁ κώδιξ περιέχει συνολικῶς 122 μικρογραφίας αἵτινες παρακολουθοῦν στενῶς τὸ κείμενον καὶ ἀποτελοῦν οὕτως εἰπεῖν εἰκονογραφημένα σχόλια εἰς τὴν πλοκὴν τοῦ ἔργου. Πλὴν ὅμως τῶν 122 ὑπαρχουσῶν φαίνεται ὅτι ὑπῆρχε τουλάχιστον ἄλλη μία εἰς τὰς σελίδας 91 καὶ 92 αἵτινες ἔχουσιν ἀποκοπὴν ἀπὸ τὸν κώδικα. Εἶναι δυσχερὲς νὰ εἴπη τις ἂν ὁ ἀντιγραφεὺς τοῦ κειμένου εἶναι καὶ ὁ συνθέτης τῶν μικρογραφιῶν. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα φαίνεται ὅτι πρόκειται περὶ δύο διαφόρων προσώπων, διότι εἰς τινὰς ἐκ τῶν εἰκόνων φέρονται ἐπιγραφαὶ ἰταλιστὶ καὶ ὄχι ἑλληνιστί. Προφανῶς ὁ συνθέτης τῶν μικρογραφιῶν ἦτο Ἴταλὸς τις· οὗτος ἐζωγράφησε τὰς μικρογραφίας ἐπὶ τοῦ χώρου ὅστις ἀφέθη πρὸς τοῦτον εἰδικῶς τὸν σκοπὸν ἐπὶ τοῦ κώδικος ὑπὸ τοῦ ἀντιγραφέως τοῦ κειμένου. Αἱ συνοδεύουσαι τινὰς ἐκ τῶν μικρογραφιῶν ἐπιγραφαὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν εἶναι τοῦ ἀντιγραφέως τοῦ κειμένου. Κατὰ ταῦτα, ἡ διαδικασία καθ' ἣν ἐγράφη ὁ κώδιξ δέον νὰ ἔχη ὡς ἐξῆς: Πρῶτος ὁ κωδικογράφος ἀντέγραψεν ἐξ ἄλλου χειρογράφου κώδικος τὸ κείμενον καὶ ἄφησε χῶρον κενὸν διὰ τὸν ζωγράφον ὡς καὶ διὰ τινὰς στίχους τοὺς ὁποίους δὲν ἠδύνατο νὰ ἀναγνώσῃ ἐπακριβῶς εἰς τὸν ἀρχέτυπον κώδικα. Κατόπιν ἠκολούθησεν ὁ ζωγράφος, ὅστις πρῶτον ἰχνογράφησε τὰ σχέδια καὶ ἀκολούθως τὰ συμπλήρωσε διὰ φωτοσκιάσεων, χρησιμοποιοῦν τὴν δευτέραν αὐτὴν φορὰν τὴν ἰδίαν γραφικὴν ὕλην, τὴν ὁποίαν εἶχε χρησιμοποίησει διὰ τὴν ἰχνογράφησιν τῶν σχεδίων. Τρίτην φάσιν τῆς διαδικασίας καταγραφῆς τοῦ κώδικος ἀποτελεῖ ἡ ὑπὸ τοῦ ἀντιγραφέως τοῦ κειμένου προσθήκη τῶν ἑλληνικῶν τίτλων ὑπὸ ἐκάστην τῶν μικρογραφιῶν. Οὔτε ὅμως ὁ κωδικογράφος οὔτε ὁ ζωγράφος ἀπετελείωσαν τὴν ἐργασίαν των, διότι πολλαὶ μικρογραφίαι ἔμειναν ἄνευ ἐπιγραφῶν εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ ἐπίσης ἄνευ τῶν φωτοσκιάσεων.

Χρῶματα ἔχει μόνον ἡ πρώτη μικρογραφία, ὅπου αἱ στολαὶ εἶναι

ἄξιον παλαιῶν ἀγορῶν τῶν ἀγῶν,
καὶ τῶν ἀλλῶν ἐπισημῶν τῶν ἀγῶν,
ἀγῶν τῶν παλαιῶν καὶ τῶν νεωτέρων,
καὶ τῶν ἀλλῶν ἐπισημῶν τῶν ἀγῶν.
ἀγῶν τῶν παλαιῶν καὶ τῶν νεωτέρων,
καὶ τῶν ἀλλῶν ἐπισημῶν τῶν ἀγῶν.

28

Ἦς ἀποβύθισμα ἴσως ἐπισημῶν,
καὶ τῶν ἀλλῶν ἐπισημῶν τῶν ἀγῶν.
καὶ τῶν ἀλλῶν ἐπισημῶν τῶν ἀγῶν.
καὶ τῶν ἀλλῶν ἐπισημῶν τῶν ἀγῶν.

καὶ τῶν ἀλλῶν ἐπισημῶν τῶν ἀγῶν,
καὶ τῶν ἀλλῶν ἐπισημῶν τῶν ἀγῶν.

29

ἄξιον παλαιῶν ἀγορῶν τῶν ἀγῶν,
καὶ τῶν ἀλλῶν ἐπισημῶν τῶν ἀγῶν,
ἀγῶν τῶν παλαιῶν καὶ τῶν νεωτέρων,
καὶ τῶν ἀλλῶν ἐπισημῶν τῶν ἀγῶν.
ἀγῶν τῶν παλαιῶν καὶ τῶν νεωτέρων,
καὶ τῶν ἀλλῶν ἐπισημῶν τῶν ἀγῶν.

30

Πολύτροπος

ἄξιον παλαιῶν ἀγορῶν τῶν ἀγῶν,
καὶ τῶν ἀλλῶν ἐπισημῶν τῶν ἀγῶν,
ἀγῶν τῶν παλαιῶν καὶ τῶν νεωτέρων,
καὶ τῶν ἀλλῶν ἐπισημῶν τῶν ἀγῶν.
ἀγῶν τῶν παλαιῶν καὶ τῶν νεωτέρων,
καὶ τῶν ἀλλῶν ἐπισημῶν τῶν ἀγῶν.

Μικρογραφία Ἐρωτοκρίτου, ἀριθ. 5-8 (Βλ. σ. 302-303)

Περὶ τῶν ἐπιπέδων καὶ τῶν κωνικῶν

Ἡμεῖς μετὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν κωνικῶν
καὶ τῶν ἐπιπέδων, ἀποδείκνυμι τὴν μετὰ τὴν
ἐπιπέδων καὶ κωνικῶν γεωμετρικῶν
καὶ ἀποδείκνυμι τὴν μετὰ τὴν
ἐπιπέδων καὶ κωνικῶν γεωμετρικῶν
καὶ ἀποδείκνυμι τὴν μετὰ τὴν
ἐπιπέδων καὶ κωνικῶν γεωμετρικῶν

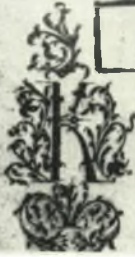

Μαθηματικά

Ἐπιπέδων, ἀποδείκνυμι τὴν μετὰ τὴν
ἐπιπέδων καὶ κωνικῶν γεωμετρικῶν
καὶ ἀποδείκνυμι τὴν μετὰ τὴν
ἐπιπέδων καὶ κωνικῶν γεωμετρικῶν
καὶ ἀποδείκνυμι τὴν μετὰ τὴν
ἐπιπέδων καὶ κωνικῶν γεωμετρικῶν

Περὶ τῶν ἐπιπέδων καὶ τῶν κωνικῶν
καὶ ἀποδείκνυμι τὴν μετὰ τὴν
ἐπιπέδων καὶ κωνικῶν γεωμετρικῶν
καὶ ἀποδείκνυμι τὴν μετὰ τὴν
ἐπιπέδων καὶ κωνικῶν γεωμετρικῶν

Κατασκευὴ τῶν κωνικῶν καὶ τῶν
ἐπιπέδων καὶ ἀποδείκνυμι τὴν μετὰ τὴν
ἐπιπέδων καὶ κωνικῶν γεωμετρικῶν
καὶ ἀποδείκνυμι τὴν μετὰ τὴν
ἐπιπέδων καὶ κωνικῶν γεωμετρικῶν

Περὶ τῶν ἐπιπέδων καὶ τῶν κωνικῶν
καὶ ἀποδείκνυμι τὴν μετὰ τὴν
ἐπιπέδων καὶ κωνικῶν γεωμετρικῶν

καὶ ἀποδείκνυμι τὴν μετὰ τὴν
ἐπιπέδων καὶ κωνικῶν γεωμετρικῶν
καὶ ἀποδείκνυμι τὴν μετὰ τὴν
ἐπιπέδων καὶ κωνικῶν γεωμετρικῶν

Ἀποδείκνυμι τὴν μετὰ τὴν
ἐπιπέδων καὶ κωνικῶν γεωμετρικῶν
καὶ ἀποδείκνυμι τὴν μετὰ τὴν
ἐπιπέδων καὶ κωνικῶν γεωμετρικῶν

Περὶ τῶν ἐπιπέδων καὶ τῶν κωνικῶν
καὶ ἀποδείκνυμι τὴν μετὰ τὴν
ἐπιπέδων καὶ κωνικῶν γεωμετρικῶν
καὶ ἀποδείκνυμι τὴν μετὰ τὴν
ἐπιπέδων καὶ κωνικῶν γεωμετρικῶν

καὶ ἀποδείκνυμι τὴν μετὰ τὴν
ἐπιπέδων καὶ κωνικῶν γεωμετρικῶν

Μικρογραφία Ἐρωτοκρίτου, ἀριθ. 9-12 (βλ. σ. 303)

299

Ἰσχυρὸν καθήκοντα Ἰσχυρὰ διδόντα
 ἐν αἰσχροῖς βίαιαις δι' ἄριστον πάλαιον.
 Ἀλλὰ ποῦ ἐρησίου ἐρήσει σπουδαῖα
 ἢ καὶ ποῦ ἐστὶν ἔτι μάλιστ' ἀγαθὰ.

ἢ ποῦ ἐστὶν αὐτὸν ἔχειν, διὰ τὸ βίαιον
 καὶ δι' ἰσχυρὰ πάλαιον ἄριστον.
 Ὁ ποῦ ἐστὶν χαρὰ πάλαιον ἄριστον
 ποῦ ἐστὶν ἔτι μάλιστ' ἀγαθὰ.

ἄριστον

300

Ἰσχυρὸν καθήκοντα Ἰσχυρὰ διδόντα
 ἐν αἰσχροῖς βίαιαις δι' ἄριστον πάλαιον.
 Ἀλλὰ ποῦ ἐρησίου ἐρήσει σπουδαῖα
 ἢ καὶ ποῦ ἐστὶν ἔτι μάλιστ' ἀγαθὰ.

ἢ ποῦ ἐστὶν αὐτὸν ἔχειν, διὰ τὸ βίαιον
 καὶ δι' ἰσχυρὰ πάλαιον ἄριστον.
 Ὁ ποῦ ἐστὶν χαρὰ πάλαιον ἄριστον
 ποῦ ἐστὶν ἔτι μάλιστ' ἀγαθὰ.

ἄριστον

301

Ἰσχυρὸν καθήκοντα Ἰσχυρὰ διδόντα
 ἐν αἰσχροῖς βίαιαις δι' ἄριστον πάλαιον.
 Ἀλλὰ ποῦ ἐρησίου ἐρήσει σπουδαῖα
 ἢ καὶ ποῦ ἐστὶν ἔτι μάλιστ' ἀγαθὰ.

ἢ ποῦ ἐστὶν αὐτὸν ἔχειν, διὰ τὸ βίαιον
 καὶ δι' ἰσχυρὰ πάλαιον ἄριστον.
 Ὁ ποῦ ἐστὶν χαρὰ πάλαιον ἄριστον
 ποῦ ἐστὶν ἔτι μάλιστ' ἀγαθὰ.

ἄριστον

302

Ἰσχυρὸν καθήκοντα Ἰσχυρὰ διδόντα
 ἐν αἰσχροῖς βίαιαις δι' ἄριστον πάλαιον.
 Ἀλλὰ ποῦ ἐρησίου ἐρήσει σπουδαῖα
 ἢ καὶ ποῦ ἐστὶν ἔτι μάλιστ' ἀγαθὰ.

ἢ ποῦ ἐστὶν αὐτὸν ἔχειν, διὰ τὸ βίαιον
 καὶ δι' ἰσχυρὰ πάλαιον ἄριστον.
 Ὁ ποῦ ἐστὶν χαρὰ πάλαιον ἄριστον
 ποῦ ἐστὶν ἔτι μάλιστ' ἀγαθὰ.

ἄριστον

Μικρογραφία Ἐρωτοκρίτου, ἀριθ. 13-16 (βλ. σ. 304)

Βαβυλών
 Ουδάρη ἀποκίεθ' εἰς εἰλίαν τρυφωμένη,
 ἢ καὶ ἰσχυρῶς ἰσχυρὰ παύματα.
 ἦσαν, ἡ παρὰ τὴν ἴση φίλῃ μασίτι,
 κίοντα ἐλαβόδια, αἴμα μὴ παρὰ τὸν.
 Μολὴ βροῦ, ἡ πρὸς τὴν ἴση βασιλῆος ἐμῆς,
 ἡ ἰσχυρῶς ἐφάραται, ἡ καὶ ἰσχυρῶς.
 ἡμῶρα ἐκράντο ἐκ τῆς καλῆς,
 ποδῶν ἐφωρόσθη ἴσας ἀφ' ἴσης ἰσχυρῶς.
 Μολὴ ἐφ' ἐκράντο ἐκ τῆς καλῆς,
 ἐκράντο ἴσας μὴ ἰσχυρῶς ἐκράντο.

Δύητος ἀφ' ἰσχυρῶς ἀποκίεθ' εἰς
 ἴση ἰσχυρῶς, ἡ παρὰ τὴν ἴση βασιλῆος,
 ἐκ τῆς καλῆς ἀποκίεθ' εἰς ἴση.

H 04

Βαβυλών

Τρίτος φάρατος ἀποκίεθ' εἰς
 ἴση ἰσχυρῶς ἀποκίεθ' εἰς ἴση βασιλῆος,
 ἐκ τῆς καλῆς ἀποκίεθ' εἰς ἴση.
 ἡμῶρα ἐκράντο ἐκ τῆς καλῆς,
 ποδῶν ἐφωρόσθη ἴσας ἀφ' ἴσης ἰσχυρῶς.
 Μολὴ ἐφ' ἐκράντο ἐκ τῆς καλῆς,
 ἐκράντο ἴσας μὴ ἰσχυρῶς ἐκράντο.

Μετὰ

Βαβυλών
 ἡμῶρα ἀποκίεθ' εἰς εἰλίαν τρυφωμένη,
 ἢ καὶ ἰσχυρῶς ἰσχυρὰ παύματα.
 ἦσαν, ἡ παρὰ τὴν ἴση φίλῃ μασίτι,
 κίοντα ἐλαβόδια, αἴμα μὴ παρὰ τὸν.
 Μολὴ βροῦ, ἡ πρὸς τὴν ἴση βασιλῆος ἐμῆς,
 ἡ ἰσχυρῶς ἐφάραται, ἡ καὶ ἰσχυρῶς.
 ἡμῶρα ἐκράντο ἐκ τῆς καλῆς,
 ποδῶν ἐφωρόσθη ἴσας ἀφ' ἴσης ἰσχυρῶς.
 Μολὴ ἐφ' ἐκράντο ἐκ τῆς καλῆς,
 ἐκράντο ἴσας μὴ ἰσχυρῶς ἐκράντο.

Πίλτος ἀφ' ἰσχυρῶς ἀποκίεθ' εἰς
 ἴση ἰσχυρῶς, ἡ παρὰ τὴν ἴση βασιλῆος,
 ἐκ τῆς καλῆς ἀποκίεθ' εἰς ἴση.

Μετὰ

Βαβυλών
 ἡμῶρα ἀποκίεθ' εἰς εἰλίαν τρυφωμένη,
 ἢ καὶ ἰσχυρῶς ἰσχυρὰ παύματα.
 ἦσαν, ἡ παρὰ τὴν ἴση φίλῃ μασίτι,
 κίοντα ἐλαβόδια, αἴμα μὴ παρὰ τὸν.
 Μολὴ βροῦ, ἡ πρὸς τὴν ἴση βασιλῆος ἐμῆς,
 ἡ ἰσχυρῶς ἐφάραται, ἡ καὶ ἰσχυρῶς.
 ἡμῶρα ἐκράντο ἐκ τῆς καλῆς,
 ποδῶν ἐφωρόσθη ἴσας ἀφ' ἴσης ἰσχυρῶς.
 Μολὴ ἐφ' ἐκράντο ἐκ τῆς καλῆς,
 ἐκράντο ἴσας μὴ ἰσχυρῶς ἐκράντο.

Μετὰ

Μικρογραφία Έρωτοκρίτου, ἀριθ. 17—20 (βλ. σ. 304—305)

Μίχλιος Διερκομάρης ἀπολακάρης
ομοίως ἀράτωρ παῖδα, ἀιστοκάρης ἑταῖρος,
εὐδακτεῖς μετ' ἑταίρους βίαια, ὄφρα κτεῖται.
αἶδα ἑταίρανα ἢ φέρη παρεστάρη εὐαίρη,
ἢ πείθωτο γαμβρῶτα ἑταῖρος, ἢ ἑταῖρος ἑταῖρος.
Χ αἶσα γαμβρῶτα δακτυλῶτα ἑταῖρος ἀναίρη,
ἢ κατὰ δακτυλῶτα ἀναίρη τῶν ἑταίρων γαμβρῶτα.
ἑταῖρος γαμβρῶτα φέρη, ὄφρα κτεῖται ἑταῖρος.
πείθωτο, ἢ γαμβρῶτα, ἑταῖρος κτεῖται ἑταῖρος.

Ηλιος

ἑταῖρος ἑταῖρος ἀναίρη ἑταῖρος, ὄφρα
κτεῖται ἑταῖρος, ἢ γαμβρῶτα μετ' ἑταίρους.
ἢ ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος.
ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος,
ἢ ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος.
Εταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος,
γαμβρῶτα ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος.

ἑταῖρος

ὄφρα κτεῖται ἀπολακάρης, ὄφρα
ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος,
ἑταῖρος ἀπολακάρης ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος.
ἑταῖρος ἑταῖρος, ἢ ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος.
ἑταῖρος ἑταῖρος, ἢ ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος.
Φ ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος,
ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος.
ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος,
ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος.

ἑταῖρος

Εταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος,
ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος.
ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος,
ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος.

Εταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος,
ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος,
ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος ἑταῖρος.

Ηλιος

Μικρογραφία 'Ερωτοχρίτου, ἀριθ. 21—24 (Βλ. σ. 305)

Βίβλος

Αθάλοι κενότροποι ἀπὸ βιβλίου
 ἰσχυροὶ βασιλεὺς, ἡ πόλις πάλαι παρ' ἄλλοι,
 ἡ μετ' ἑσπέρου, ἡ μετ' ἑσπέρου πάλαι.
 Φαίβου, ἡ ἀδελφὸν ἀπὸν καθ' ἑαυτὸν,
 ἡ πρὸς τὸ βιβλίον αἰὲς, ὁμοειδέος.
 Μυθολογίας κίον, κίον κενότροποι,
 ἡ κίον κίον κίον, ἡ κίον κίον κίον.
 Πρὸς κίον κίον κίον κίον κίον κίον,
 ἡ κίον κίον κίον κίον κίον κίον.
 Κίον κίον κίον κίον κίον κίον,
 ἡ κίον κίον κίον κίον κίον κίον.

Κίον

Βίβλος

Κίον κίον κίον κίον κίον κίον,
 ἡ κίον κίον κίον κίον κίον κίον.

Κίον κίον κίον κίον κίον κίον,
 ἡ κίον κίον κίον κίον κίον κίον.
 Κίον κίον κίον κίον κίον κίον,
 ἡ κίον κίον κίον κίον κίον κίον.
 Κίον κίον κίον κίον κίον κίον,
 ἡ κίον κίον κίον κίον κίον κίον.

Κίον

Βίβλος

Κίον κίον κίον κίον κίον κίον,
 ἡ κίον κίον κίον κίον κίον κίον.
 Κίον κίον κίον κίον κίον κίον,
 ἡ κίον κίον κίον κίον κίον κίον.
 Κίον κίον κίον κίον κίον κίον,
 ἡ κίον κίον κίον κίον κίον κίον.

Κίον κίον κίον κίον κίον κίον,
 ἡ κίον κίον κίον κίον κίον κίον.
 Κίον κίον κίον κίον κίον κίον,
 ἡ κίον κίον κίον κίον κίον κίον.

Κίον

Βίβλος

Κίον κίον κίον κίον κίον κίον,
 ἡ κίον κίον κίον κίον κίον κίον.

Κίον κίον κίον κίον κίον κίον,
 ἡ κίον κίον κίον κίον κίον κίον.
 Κίον κίον κίον κίον κίον κίον,
 ἡ κίον κίον κίον κίον κίον κίον.

Κίον

Μικρογραφία Ἐρωτοκρίτου, ἀριθ. 25—28 (βλ. σ. 305—306)

105

Βιβαίω
 Καρφαρὴν Ἀνατολὴν ἀνατολὴν πάλιν,
 μακροτέρω τὴν ποταμὸν ἑβραίων ἀπὸ τοῦ
 πύλου κίονα πύλου κατὰ μάλιστα ἵκη
 ἑβραίων ἑβραίων ἀνατολὴν.

Ἐκείνους ἑβραίους χαρμήτους ἀποκαταστήσει
 ὡς ποταμὸν ἑβραίων ἑβραίων ἐπὶ Δίονα,
 τὴν ἑβραίων ἀποκαταστήσει ὡς ποταμὸν
 ὡς ποταμὸν ἑβραίων ἀποκαταστήσει,
 ὡς ποταμὸν ἑβραίων ἀποκαταστήσει.

105

106

Βιβαίω
 Καρφαρὴν ἑβραίων πύλου πάλιν,
 ἀνατολὴν τὴν ποταμὸν, ὡς τὴν ποταμὸν ἑβραίων.

Ἐκείνους ἑβραίους ἀποκαταστήσει ὡς ποταμὸν
 ἑβραίων ἀποκαταστήσει ὡς ποταμὸν ἑβραίων,
 ὡς ποταμὸν ἑβραίων ἀποκαταστήσει ὡς ποταμὸν
 ἑβραίων ἀποκαταστήσει ὡς ποταμὸν ἑβραίων,
 ὡς ποταμὸν ἑβραίων ἀποκαταστήσει ὡς ποταμὸν
 ἑβραίων ἀποκαταστήσει ὡς ποταμὸν ἑβραίων.

106

107

Ἐκείνους ἑβραίους ἀποκαταστήσει ὡς ποταμὸν
 ἑβραίων ἀποκαταστήσει ὡς ποταμὸν ἑβραίων,
 ὡς ποταμὸν ἑβραίων ἀποκαταστήσει ὡς ποταμὸν
 ἑβραίων ἀποκαταστήσει ὡς ποταμὸν ἑβραίων,
 ὡς ποταμὸν ἑβραίων ἀποκαταστήσει ὡς ποταμὸν
 ἑβραίων ἀποκαταστήσει ὡς ποταμὸν ἑβραίων.

108

Βιβαίω
 Ἐκείνους ἑβραίους ἀποκαταστήσει ὡς ποταμὸν
 ἑβραίων ἀποκαταστήσει ὡς ποταμὸν ἑβραίων,
 ὡς ποταμὸν ἑβραίων ἀποκαταστήσει ὡς ποταμὸν
 ἑβραίων ἀποκαταστήσει ὡς ποταμὸν ἑβραίων,
 ὡς ποταμὸν ἑβραίων ἀποκαταστήσει ὡς ποταμὸν
 ἑβραίων ἀποκαταστήσει ὡς ποταμὸν ἑβραίων.

Ἐκείνους ἑβραίους ἀποκαταστήσει ὡς ποταμὸν
 ἑβραίων ἀποκαταστήσει ὡς ποταμὸν ἑβραίων,
 ὡς ποταμὸν ἑβραίων ἀποκαταστήσει ὡς ποταμὸν
 ἑβραίων ἀποκαταστήσει ὡς ποταμὸν ἑβραίων,
 ὡς ποταμὸν ἑβραίων ἀποκαταστήσει ὡς ποταμὸν
 ἑβραίων ἀποκαταστήσει ὡς ποταμὸν ἑβραίων.

Μικρογραφία Ἐρωτογράφου, ἀριθ. 29-32 (Βλ. σ. 306)

Διονύσιος

199

ἄλκιμα δὲ δάκρυα κείνην ἵστορῆσαν,
 ἡ ἀπαρτομένη. ἡ γὰρ οὐκ ἔστιν ἄλλο παραδεισὺς.

Περὶ τοῦτο ἔστιν ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη
 ἄλκιμα δὲ δάκρυα κείνην ἵστορῆσαν,
 ἡ ἀπαρτομένη. ἡ γὰρ οὐκ ἔστιν ἄλλο παραδεισὺς.
 ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη.
 ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη.
 ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη.
 ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη.
 ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη.
 ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη.
 ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη.

Διονύσιος

197

Περὶ τοῦτο ἔστιν ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη
 ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη.
 ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη.
 ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη.
 ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη.
 ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη.
 ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη.
 ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη.
 ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη.

Διονύσιος

198

Περὶ τοῦτο ἔστιν ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη
 ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη.
 ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη.
 ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη.
 ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη.
 ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη.
 ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη.
 ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη.
 ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη.

198

ἄλκιμα δὲ δάκρυα κείνην ἵστορῆσαν,
 ἡ ἀπαρτομένη. ἡ γὰρ οὐκ ἔστιν ἄλλο παραδεισὺς.

Περὶ τοῦτο ἔστιν ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη
 ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη.
 ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη.
 ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη.
 ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη.
 ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη.
 ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη.
 ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη.
 ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη ἡ ἀπαρτομένη.

Μικρογραφία: Ἐρωτοχρίτου, ἀριθ. 33—36 (βλ. σ. 306—307)

252

Ἐν τῷ αὐτῷ ἔργῳ τῶν ἀρχαίων τοῦ αὐτοῦ
 ἡ εἰρήνη καὶ τὸ εὖ τῶν ἀρχαίων
 ἡδὲ τῶν ἀρχαίων, καὶ τῶν ἀρχαίων
 καὶ τῶν ἀρχαίων ἡδὲ τῶν ἀρχαίων
 καὶ τῶν ἀρχαίων ἡδὲ τῶν ἀρχαίων

Ἐπιπέδῳ ἔργῳ ἀρχαίων ἡ τῶν ἀρχαίων
 ἡδὲ τῶν ἀρχαίων ἀρχαίων ἀρχαίων
 ἡδὲ τῶν ἀρχαίων ἀρχαίων ἀρχαίων
 ἡδὲ τῶν ἀρχαίων ἀρχαίων ἀρχαίων

253

Ἐπιπέδῳ ἔργῳ ἀρχαίων ἡ τῶν ἀρχαίων
 ἡδὲ τῶν ἀρχαίων ἀρχαίων ἀρχαίων
 ἡδὲ τῶν ἀρχαίων ἀρχαίων ἀρχαίων
 ἡδὲ τῶν ἀρχαίων ἀρχαίων ἀρχαίων

256

Ἐν τῷ αὐτῷ ἔργῳ τῶν ἀρχαίων τοῦ αὐτοῦ
 ἡ εἰρήνη καὶ τὸ εὖ τῶν ἀρχαίων
 ἡδὲ τῶν ἀρχαίων, καὶ τῶν ἀρχαίων
 καὶ τῶν ἀρχαίων ἡδὲ τῶν ἀρχαίων
 καὶ τῶν ἀρχαίων ἡδὲ τῶν ἀρχαίων

Ἐπιπέδῳ ἔργῳ ἀρχαίων ἡ τῶν ἀρχαίων
 ἡδὲ τῶν ἀρχαίων ἀρχαίων ἀρχαίων
 ἡδὲ τῶν ἀρχαίων ἀρχαίων ἀρχαίων
 ἡδὲ τῶν ἀρχαίων ἀρχαίων ἀρχαίων

257

Ἐπιπέδῳ ἔργῳ ἀρχαίων ἡ τῶν ἀρχαίων
 ἡδὲ τῶν ἀρχαίων ἀρχαίων ἀρχαίων
 ἡδὲ τῶν ἀρχαίων ἀρχαίων ἀρχαίων
 ἡδὲ τῶν ἀρχαίων ἀρχαίων ἀρχαίων

Μικρογραφία Ἐρωτοκρίτου, ἀριθ. 41—44 (βλ. σ. 308)

121

ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι
 μελαινόντα ἐπέθετο τὸ σπέρμα τὸ πάλαι
 ἔπειτα τὸ γὰρ πάλαι τὸ πάλαι πάλαι
 αὐτὸ πάλαι, αὐτὸ πάλαι τὸ πάλαι πάλαι

Ἐπιπέσει ἄνοι ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι
 ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι
 ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι
 ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι

122

ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι
 ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι
 ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι
 ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι

123

ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι
 ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι
 ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι
 ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι
 ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι
 ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι
 ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι
 ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι

ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι
 ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι
 ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι
 ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι

124

ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι
 ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι
 ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι
 ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι
 ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι
 ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι
 ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι
 ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι, ἄνοι

Μικρογραφία Ἐρωτοκρίτου, ἀριθ. 45-48 (Βλ. σ. 308-309)

αἰετὸν ἔργον καὶ ἀπὸ τὸν καλοῦ ἀπέχευε
 τοῦ καλοῦ ἔργου, καὶ τὴν ἀρετὴν
 ἐκείνου, ἢ παρὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀρετὴν
 ἐκείνου ἀπέχευε τὸ καλόν!

αἰετὸν ἔργον ἀπέχευε τοῦ καλοῦ,
 ἢ παρὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀρετὴν, αἰετὸν ἔργον
 ἐκείνου ἀπέχευε τοῦ καλοῦ ἔργου,
 καὶ τὴν ἀρετὴν ἐκείνου, ἢ παρὰ τὴν
 ἑαυτοῦ ἀρετὴν ἐκείνου ἀπέχευε τὸ καλόν!

Περικλῆς ἔργον ἀπέχευε τοῦ καλοῦ ἔργου
 ἐκείνου ἀπέχευε τοῦ καλοῦ ἔργου
 ἐκείνου ἀπέχευε τὸ καλόν, καὶ τὴν
 ἀρετὴν ἐκείνου, ἢ παρὰ τὴν ἑαυτοῦ
 ἀρετὴν ἐκείνου ἀπέχευε τὸ καλόν!

475

αἰετὸν ἔργον ἀπέχευε τοῦ καλοῦ ἔργου
 ἐκείνου ἀπέχευε τοῦ καλοῦ ἔργου
 ἐκείνου ἀπέχευε τὸ καλόν, καὶ τὴν
 ἀρετὴν ἐκείνου, ἢ παρὰ τὴν ἑαυτοῦ
 ἀρετὴν ἐκείνου ἀπέχευε τὸ καλόν!

Περικλῆς ἔργον ἀπέχευε τοῦ καλοῦ ἔργου
 ἐκείνου ἀπέχευε τοῦ καλοῦ ἔργου
 ἐκείνου ἀπέχευε τὸ καλόν, καὶ τὴν
 ἀρετὴν ἐκείνου, ἢ παρὰ τὴν ἑαυτοῦ
 ἀρετὴν ἐκείνου ἀπέχευε τὸ καλόν!

Μικρογραφία Ἐρωτοκρίτου, ἀριθ. 49-52 (βλ. σ. 309-310)

Μητροπολιτική ἑστὴ ἐπιπέδου ἐν ἀπέδον ἀνατολῆς
 καὶ ἄλλοι ἄλλοι ἄλλοι ἄλλοι
 ἴσως ἐπιπέδου, ἕως ἐπιπέδου,
 - πικρὸν πικρὸν ἐν πικρῶν ἐπιπέδου
 ἴσως ἐπιπέδου ἐπιπέδου ἴσως,
 καὶ ἕως ἐπιπέδου ἴσως ἐπιπέδου!

ἄλλοι ἐπιπέδου ἴσως ἐπιπέδου ἴσως,
 ἄλλοι ἐπιπέδου ἴσως ἐπιπέδου ἴσως,
 ἄλλοι ἐπιπέδου ἴσως ἐπιπέδου ἴσως,
 ἄλλοι ἐπιπέδου ἴσως ἐπιπέδου ἴσως,
 ἄλλοι ἐπιπέδου ἴσως ἐπιπέδου ἴσως.

Μητροπολιτική ἑστὴ ἀπέδον ἀνατολῆς, ἐπιπέδου
 ἴσως ἐπιπέδου, ἴσως ἐπιπέδου ἴσως,
 ἄλλοι ἐπιπέδου ἴσως ἐπιπέδου ἴσως,
 ἄλλοι ἐπιπέδου ἴσως ἐπιπέδου ἴσως.

ἴσως ἐπιπέδου ἴσως ἐπιπέδου ἴσως,
 ἴσως ἐπιπέδου ἴσως ἐπιπέδου ἴσως,
 ἴσως ἐπιπέδου ἴσως ἐπιπέδου ἴσως,
 ἴσως ἐπιπέδου ἴσως ἐπιπέδου ἴσως,
 ἴσως ἐπιπέδου ἴσως ἐπιπέδου ἴσως,
 ἴσως ἐπιπέδου ἴσως ἐπιπέδου ἴσως,
 ἴσως ἐπιπέδου ἴσως ἐπιπέδου ἴσως.

Μητροπολιτική ἑστὴ ἀπέδον ἀνατολῆς ἐπιπέδου
 ἴσως ἐπιπέδου ἴσως ἐπιπέδου ἴσως,
 ἴσως ἐπιπέδου ἴσως ἐπιπέδου ἴσως,
 ἴσως ἐπιπέδου ἴσως ἐπιπέδου ἴσως.

ἴσως ἐπιπέδου ἴσως ἐπιπέδου ἴσως,
 ἴσως ἐπιπέδου ἴσως ἐπιπέδου ἴσως,
 ἴσως ἐπιπέδου ἴσως ἐπιπέδου ἴσως,
 ἴσως ἐπιπέδου ἴσως ἐπιπέδου ἴσως.

Μητροπολιτική ἑστὴ ἀπέδον ἀνατολῆς ἐπιπέδου
 ἴσως ἐπιπέδου ἴσως ἐπιπέδου ἴσως,
 ἴσως ἐπιπέδου ἴσως ἐπιπέδου ἴσως,
 ἴσως ἐπιπέδου ἴσως ἐπιπέδου ἴσως,
 ἴσως ἐπιπέδου ἴσως ἐπιπέδου ἴσως,
 ἴσως ἐπιπέδου ἴσως ἐπιπέδου ἴσως,
 ἴσως ἐπιπέδου ἴσως ἐπιπέδου ἴσως.

Μικρογραφία Ἐρωτοζαίτου, ἀριθ. 53-56 (βλ. σ. 310)

404

Ὡς τὰ δὲλα ἀποκρύβει τὰ δάκρυα τὴν δόξαν,
ἢ πῶς παρὰ, ἢ πῶς ἄρρητα ἐδάφους μέλας
ἰσπῆ, ἀπὸ τῆς τῆς δὲ βίβλος καλεσθεῖσιν,
ἐβυλίωται, ἀπὸ τοῦ γένους ἰσπῆς τῶ δὲ
αὐτοῦ ἐγείνηται τὸ πῶς τῆς ἀπὸ τῆς ἄρρητα,
μετὰ τῆς, ἀπὸ τῆς τῆς ἀπὸ τῆς.

Περὶ τῆς ἐκφρασεως ἀπὸ τῆς ἐκφρασεως δὲ τῆς
κατασκευασθῆναι ἢ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
καὶ κατὰ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς

405

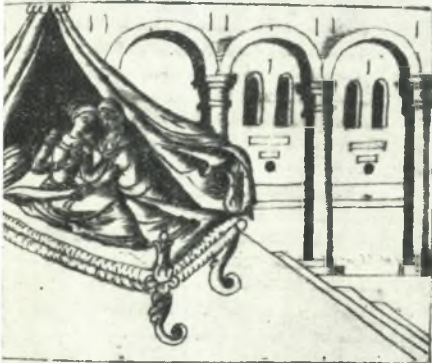
Ὡς τὰ δὲλα ἀποκρύβει τὰ δάκρυα τὴν δόξαν,
ἢ πῶς παρὰ, ἢ πῶς ἄρρητα ἐδάφους μέλας

Ὡς τὰ δὲλα ἀποκρύβει τὰ δάκρυα τὴν δόξαν,
ἢ πῶς παρὰ, ἢ πῶς ἄρρητα ἐδάφους μέλας
ἰσπῆ, ἀπὸ τῆς τῆς δὲ βίβλος καλεσθεῖσιν,
ἐβυλίωται, ἀπὸ τοῦ γένους ἰσπῆς τῶ δὲ
αὐτοῦ ἐγείνηται τὸ πῶς τῆς ἀπὸ τῆς ἄρρητα,
μετὰ τῆς, ἀπὸ τῆς τῆς ἀπὸ τῆς.

407

Ὡς τὰ δὲλα ἀποκρύβει τὰ δάκρυα τὴν δόξαν,
ἢ πῶς παρὰ, ἢ πῶς ἄρρητα ἐδάφους μέλας
ἰσπῆ, ἀπὸ τῆς τῆς δὲ βίβλος καλεσθεῖσιν,
ἐβυλίωται, ἀπὸ τοῦ γένους ἰσπῆς τῶ δὲ
αὐτοῦ ἐγείνηται τὸ πῶς τῆς ἀπὸ τῆς ἄρρητα,
μετὰ τῆς, ἀπὸ τῆς τῆς ἀπὸ τῆς.

Περὶ τῆς ἐκφρασεως ἀπὸ τῆς ἐκφρασεως δὲ τῆς
κατασκευασθῆναι ἢ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
καὶ κατὰ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς

408

Περὶ τῆς ἐκφρασεως ἀπὸ τῆς ἐκφρασεως δὲ τῆς
κατασκευασθῆναι ἢ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
καὶ κατὰ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς

Μικρογραφία Ἐρωτοκρίτου, ἀριθ. 57-60 (βλ. σ. 310-311)

174

Παύλου εὐαγγελίου ἀποστόλου τὸ πνεῦμα ἀποστόλου
ἐκείνου ἀποστόλου ἕως ἀπὸ πάντων
οὐκ ἔστιν ἀποστόλου, ἀποστόλου ἀποστόλου,
ὅτι, ἀποστόλου, ἀποστόλου ἀποστόλου
καὶ ἀποστόλου ἀποστόλου, ἀποστόλου, ἀποστόλου,
ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου,
ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου,
ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου

175

ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου,
ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου,
ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου,
ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου,
ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου,
ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου,
ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου,
ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου

176

ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου,
ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου,
ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου,
ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου,
ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου,
ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου,
ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου,
ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου

177

ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου,
ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου,
ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου,
ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου,
ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου,
ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου,
ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου,
ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου

Μικρογραφία 'Ερωτοκρίτου, ἀριθ. 61-64 (Βλ. 311-312)

ἐρυθραὶ καὶ κίτριναί. Τοῦτο ὅμως ἐνδεχομένως ἀποτελεῖ μεταγενεστέραν προσθήκην, διότι ὅλαι αἱ ἄλλαι ἔχουν καταγραφῇ διὰ μαύρης μελάνης. Ἀντιθέτως ὅμως πρὸς τὴν ἀποκλειστικὴν χρῆσιν τῆς μαύρης μελάνης διὰ τὰς μικρογραφίας, εἰς τὸ κείμενον γίνεται συχνὴ χρῆσις καὶ μελάνης ἐρυθρᾶς, ἄνευ ὅμως συστήματος: Ἐρυθρὰ μελάνη χρησιμοποιεῖται συνήθως διὰ τὸ πρῶτον γράμμα στίχων, διὰ τίτλους τῶν μικρογραφιῶν καὶ διὰ τίτλους κεφαλαίων τοῦ ἔργου. Τοῦτο ὅμως δὲν ἀκολουθεῖται πάντοτε μετὰ συνεπειᾶς: ὑπάρχουν σελίδες ὅπου ὅλα τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν στίχων ἔχουν καταγραφῇ διὰ μαύρης μελάνης, ἄλλαι ὅπου ἡ χρῆσις τῆς μελάνης ἐναλλάσσεται καὶ ἄλλαι ὅπου ὅλα τὰ ἀρχικὰ εἶναι δι' ἐρυθρᾶς. Οἱ τίτλοι τῶν μικρογραφιῶν εἶχον καταγραφῇ εἰς τὰς πρώτας σελίδας διὰ μαύρης μελάνης, ἐδιορθώθησαν ὅμως ἀργότερον δι' ἐρυθρᾶς. Εἰς τὸ μεγαλύτερον ὅμως τμήμα τοῦ κώδικος αὐταὶ εἶναι δι' ἐρυθρᾶς μετὰ τοῦ πρώτου γράμματος τοῦ στίχου διὰ μαύρης—ὄχι ὅμως καὶ πάλιν μετὰ συνεπειᾶς.

Περὶ τοῦ ἀρχετύπου τοῦ κειμένου εἶναι δυνατόν νὰ λεχθῇ μετὰ βεβαιότητος ὅτι τοῦτο δὲν ἦτο ἐντυπος ἔκδοσις τοῦ «Ἑρωτοκρίτου», ἀλλὰ χειρόγραφον ἐνδεχομένως μάλιστα ὁ κωδικογράφος ἔγραφεν καθ' ὑπαγόρευσιν ἄλλου, διότι ἄλλως δὲν ἐξηγοῦνται αἱ ἀνορθογραφίαι του. Ἀπεναντίας, ἀκαθόριστον εἶναι ἂν ὁ ζωγράφος ἀντέγραψε τὰς μικρογραφίας του ἀπὸ εἰκονογραφημένον κώδικα, ἂν ἐμιμήθη ἀπλῶς μικρογραφίας εἰς ἄλλας ἐντύπους ἑκδόσεις τῆς Ἰταλίας ἢ ἂν εἰργάσθη αὐτοτελῶς. Ἀπὸ τὴν μικρογραφίαν 2 (σελ. 3 τοῦ κώδικος), ἦτις, ὡς ὀρθῶς διεπίστωσεν ὁ Ξανθουδίδης, μιμεῖται βυζαντινὰς παραστάσεις τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ γίνεται θεμιτὴ ἢ ὑπόθεσις ὅτι ὁ ζωγράφος εἰργάσθη αὐτοτελῶς: αἱ ἐνδυμασίαι ἀναγεννήσεως ὅμως τῶν ἡρώων του, ἢ ἀνάμικξις κλασσικῶν εἰκονογραφικῶν θεμάτων ὡς καὶ ἡ χρῆσις τουρκικῶν ἐνδυμασιῶν, ὀδηγοῦν εἰς τὴν Βενετιάν τοῦ τέλους τοῦ 17. αἰῶνος. Τὸ θέμα πάντως ἀνήκει εἰς τὴν περιοχὴν τῆς ἱστορίας τῆς τέχνης καὶ ἐξέρεται τῶν ὁρίων τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον χρειάζεται νὰ λεχθῇ ἔδῳ εἶναι ὅτι παρὰ τὸν μέγαν ἀριθμὸν τῶν μικρογραφιῶν ὁ θεματικὸς κύκλος εἶναι περιορισμένος: οὕτω π. χ. αἱ μικρογραφίαι 15 ἕως 47 ἀναφερόμεναι ὅλαι εἰς τὴν «τζόστραν» ἀποτελοῦν οὐσιαστικῶς ἐπανάληψιν τοῦ ἰδίου θέματος, δύο ἀντιπάλων πολεμιστῶν, μὲ μικρὰς μόνον δι' ἑκάστην νέαν σκηνὴν παραλλαγὰς.

Ἐπὶ τὸ ἀφιλαντίτερον, ἀναδημοσιεύω κατωτέρω τὴν περιγραφὴν τῶν μικρογραφιῶν ὑπὸ τοῦ Ξανθουδίδου, ἐπανορθῶν, εἰς ὑποσημειώσεις, μερικὰς ἐπουσιώδεις ἀβλεψίας.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΜΙΚΡΟΓΡΑΦΙΩΝ ΥΠΟ ΞΑΝΘΟΥΔΙΔΟΥ

1) Ἐν σελίδι τοῦ χειρογράφου 1. Ἄνηρ νέος (ὁ ποιητής) εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένος κάθηται ἐπὶ πολυτελοῦς καθέδρας παρὰ τράπεζαν ἐντὸς δωματίου, καὶ διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς γράφει ἐν ἀνοικτῷ βιβλίῳ, τὴν δὲ ἀριστερὰν στηρίζει ἐπὶ τοῦ κροτάφου οἷον εἰ σκεπτόμενος. Ὑποκάτω τῆς εἰκόνος διὰ κεφαλαιωδῶν γραμμάτων φέρεται *ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΡΟΤΟΚΡΙΤΟΥ : 1710* : Μετὰ ταῦτα ἄρχεται τὸ ποίημα,

Τοῦ κύκλον τὰ γυρίσματα κλπ. (Πίν. ΚΔ', 1)

2) σελ. 3. Εἰκονίζεται ἡ γέννησις τῆς Ἀρετοῦσας. Ἡ Ρήγισσα λεχθὺ εὐρίσκεται ἀνακαθημένη ἐπὶ πολυτελοῦς κλίνης καὶ δέχεται τὴν ὑπὸ θεραπαινίδος προσκομιζομένην ἀναληπτικὴν τροφήν· δύο ἄλλαι θεραπαινίδες τελοῦσι τὸ πρῶτον λουτρὸν τοῦ βρέφους. Ἡ εἰκὼν φαίνεται ποιηθεῖσα κατ' ἀπομίμησιν τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ. Λείπει ἡ ἐρμηνεία τῆς εἰκόνος. (Πίν. ΚΔ', 2)

3) σελ. 9. Ἐμπροσθεν πολυτελοῦς οἰκοδομῆς παρίστανται οἱ δύο φίλοι καθ' ἣν στιγμὴν ὁ πρῶτος πρὸς δεξιὰν (ὁ Ἐρωτόκριτος) κατηφῆς ἀποκαλύπτει εἰς τὸν Πολύδωρον ἐκπεπληγμένον τὸν ἔρωτά του.

Δὲν ἐγράφη ἡ ἐρμηνεία. Κάτωθι οἱ στίχοι Α 161,

Ποιητ. *Ἐχάθηκ' ὁ Πολύδωρος τοῦ φίλου ντου ν' ἀκούσῃ κτλ.*

(Πίν. ΚΔ', 3)

4) σελ. 19. Ἐμπροσθεν πολυωρόφου καὶ μεγαλοπρεποῦς μεγάρου (τοῦ βασιλικοῦ Παλατίου) εἰκονίζονται οἱ δύο φίλοι νυκτωδοῦντες· ὁ παίζων τὸ λαγοῦτον εἶναι ὁ Ἐρωτόκριτος. Ἀκολουθοῦσιν οἱ στίχοι Α 391 ἔξ.

*ἦπαιρονε τὸ λαγοῦτόν του καὶ σιγανὰ ἐπορπάτει
κ' ἔχτύπαν το γλυκιὰ γλυκιὰ ἀνάδια στὸ παλάτι*

Ἡ ἐρμηνεία ἄγραφος. (Πίν. ΚΔ', 4)

5) σελ. 26. Τὸ συμπόσιον, ὃ παρεσκεύασεν ὁ Ρῆγας, ἵνα ἐκ τῆς φωνῆς ἀνακαλύψῃ τῆς νύχτας τὸν τραγουδιστὴν. Ὁ Ρῆγας μὲ τὴν Ρήγισσαν καὶ τὴν Ἀρετοῦσαν κίθηνται ὑψηλὰ ἐπὶ ἐξέδρας, οἱ δὲ συμπόται περὶ τράπεζαν κρατοῦντες τὰ κύπελλα. Α 533 ἔξ.

Ἀρχίσασι νὰ τραγουδοῦ, κι ὁ Ρῆγας τοὺς ἐγρίκα,

Ἡ ἐρμηνεία ἄγραφος. (Πίν. ΚΕ', 1)

6) σελ. 28. Εἶναι ἡ στιγμὴ καθ' ἣν ἐξέρχονται ἀπὸ τὸ χάλασμα οἱ στρατιῶται τοῦ Ρῆγα καὶ συνδιαλέγονται μὲ τοὺς δύο ξιφῆρεις φίλους. Τὸ λαγοῦτον εἶναι συντετριμμένον κατὰ γῆς. Ὁ τεχνίτης ἐλησμόνησε νὰ εἰκονίσῃ τὰς πλαστάς γενειάδας τῶν δύο φίλων Α 570.

καὶ λέει καὶ τοῦ φίλου ντου, Ἐπόψε κάνει χρεία κτλ.

⁶ Ἡ ἐρμηνεία ἄγραφος. (Πίν. ΚΕ', 2)

7) σελ. 31. Οἱ δύο φίλοι ξιφομαχοῦσι πρὸς τοὺς στρατιώτας τοῦ Ρῆγα· ἔχουσι φονεύσει δύο καὶ τοὺς ἄλλους τρέπουσιν εἰς φυγὴν περιτρόμους, Α 609,

*Ἐφήκασι το' ἀθιβολές, στ' ἄρματα βάνου χέρα,
σπιθίζου, λάμπου τὰ σπαθιά, κ' ἡ νύχτα γίνη μέρα.*

⁷ Ἡ ἐρμηνεία ἄγραφος. (Πίν. ΚΕ', 3)

8) σελ. 33¹. Ὁ Ρῆγας κάθεται ἐπὶ τοῦ βασιλικῷ θρόνου μεταξὺ δύο Συμβούλων. Προσέρχονται δύο στρατιῶται ταπεινοί, ἵνα διηγηθῶσι τὰ συμβάντα τῆς προηγουμένης νυκτός. Κάτωθι ἡ ἐρμηνεία τῆς εἰκόνας,

Πέριτοπὸς ἐλίγανε ἥδιο στρατηγῆ εἰστονβασιλέα καὶ ἠπαντου τωμανάτο.

στ. Α 641 ἐξ. (Πίν. ΚΕ', 4)

9) σελ. 36. Ἡ Ἄρετὴ καὶ ἡ Νένα, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ πρώτη ἐξομολογεῖται εἰς τὴν Νέναν τὴν ἐπιθυμίαν διὰ τὰ τραγούδια καὶ τὸν τραγουδιστὴν Α 687,

Νένα, μεγάλη πείραξι ἔχω στὸ νοῦμου μέσα,

Κάτω ἡ ἐρμηνεία, Πέριτοπὸς ἐμίλουνε ἠρετῆ μετηνεατης.

(Πίν. ΚΖ', 1)

10) σελ. 42. Ὁ γέρον Πεζόστρατος κάμων παρατηρήσεις εἰς τὸν Ἑρωτόκριτον διὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ βίου καὶ τὴν μόνωσιν Α 825 ἐξ.

Κράζει τονε καὶ σπλαχνικά τοῦ λε' Εἶντα λογιάζεις,

Κάτω ἡ ἐρμηνεία Πέριτοπὸς του ἐμήλουνε ὁ παιέρας του του ροτόκριτον.

(Πίν. ΚΖ', 2)

11) σελ. 61. Οἱ δύο φίλοι περιπτύσσονται ἀλλήλους, πρὸς διάκρισιν ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἑρωτοκρίτου εὔρηται Ρ, καὶ τοῦ Πολυδώρου Π. Α 1265 ἐξ.

Νὰ τοῦ γρικᾶ ὁ Πολύδωρος μ' εἶντα καημὸ τὰ λέει,

Κάτω ἡ ἐρμηνεία, Πέριτοπὸς ἤγεν ὁ ροτόκριτος τομπολίδερο ἀγκαλιαστόνε.

(Πίν. ΚΖ', 3)

12) σελ. 65. Οἱ δύο φίλοι ἔφιπποι καὶ ἐν ἔσοχῃ ὁδοιποροῦντες. Προπορεύονται δύο στρατιῶται πεζοί, Α 1347 ἐξ.

Μὲ σπλάχνος ἀποχαιρετᾶ, μὲ λογισμό μισσεύγει,

¹⁾ Ὁ Ξανθουδίδης ἀναφέρει ἐσφαλμένως σελ. 35.

Κάτω ἡ ἔρμηνεία *Περιοπὸς εἰσεψε ὁ ροτόκρητος μὲ τομπολίδορο ὃς γιαναπάνε στηνεργηπο.* (Πίν. ΚΖ', 4)

13) σελ. 85. Ἐντὸς δωματίου ὁ γέρον Πεζόστρατος ἀνακαθήμενος ἐπὶ κλίνης, καὶ παρ' αὐτὸν καθημένη ἡ μήτηρ τοῦ Ἐρωτοκρίτου. Ὁ Ἐρωτόκριτος καταφθάνει καὶ προσέρχεται πρὸς τὸν πατέρα¹⁾ δούλος ὄπισθεν φέρει κύαθον πρὸς τὸν ἀσθενῆ. Ἡ ἔρμηνεία ἄγραφος, Α 1817 ἔξ.

Τὸν κύριν του καλύτερα ἤῤρηκε δίχως βάρος, (Πίν. ΚΖ', 1)

14) σ. 95. Ὁ Ἐρωτόκριτος κατακείμενος ἐπὶ πολυτελοῦς κλίνης. ἐν ᾧ ἡ μήτηρ του προσάγει ἐν ὀπωροδόχῃ τὰ μήλα τῆς Ἀρετῆς. Ὅπισθεν θεράπαινα, Α 2055 ἔξ.

*Μέσα σὲ τοῦτο τὸν καιρό, ποὺ οἱ μέρες ἔπεροῦσα,
τέσσερα μῆλα δίφορα ἤῤρεν ἡ Ἀρετοῦσα,*

Ἡ ἔρμηνεία ἄγραφος. (Πίν. ΚΖ', 2)

15) σελ. 109. Ὁ Ρῆγας, ἡ Ρήγισσα καὶ ἡ Ἀρετοῦσα ἐν βασιλικῇ στολῇ καθήμενοι εἰς τὸ πατάρι. Ὁ Ρῆγας κρατεῖ τὸ σκῆπτρον, ἡ Ρήγισσα τὸν ἀθόβ. Παρὰ τὴν Ἀρετὴν ἴσταται ἡ Φροσύνη²⁾, Β 117 ἔξ.

Ἦρθεν ὁ Ρῆγας κ' ἤκαιζεν ἀπάνω σὸ πατάρι,

Ἡ ἔρμηνεία, *Περιοπὸς ἤρθε ὁ βασιλέας καὶ ἔκαιζε ἀπάνου σὸ πατάρι.* (Πίν. ΚΖ', 3)

16) σ. 111. Ὁ Δημοφάνης τῆς Μυτιλήνης φθάνει ἐπὶ θυμοειδοῦς ἔλπου³⁾ προηγούμενοι ὀπλίται πεζοὶ καὶ ἀκολουθοῦσιν ἔφιπποι, Β 143 ἔξ.

Ὁ πρῶτος ὀποῦ μ' ἀφεντιές ἤρθε τὴν ὦρα κείνη

Ἡ ἔρμηνεία, *Πρότος διμοφάνης ἀποτημιτηλήνη.* (Πίν. ΚΖ', 4)

17) σ. 112. Ὁ Ἀντρόμαχος τοῦ Ἀναπλιοῦ προσέρχεται ἔφιππος καὶ τούτου προηγούμενοι στρατιῶται πεζοὶ καὶ ἀκολουθοῦσιν ἔφιπποι, Β 163 ἔξ.

Πάλι θωροῦν κ' ἐπρόβαλε εἰσὲ λιγάνιν ὦρα,

Ἡ ἔρμηνεία, *Δεύτερος ἀντρόμαχος ἀποτανάπλη.* (Πίν. ΚΗ', 1)

18) σ. 114. Ὁ Φιλάρετος τῆς Μοθώνης καταφθάνει, ὅπως καὶ οἱ προηγούμενοι, Β 185 ἔξ.

Πάλι ἀξοπίσω νι' ἀτιουνοῦ ἐπρόβαλε κοντάρι,

Ἡ ἔρμηνεία, *Τρῆτος φηλάρετος ἀποτιμοθόνη.* (Πίν. ΚΗ', 2)

19) σ. 115. Ὁ Ἡράκλης ἀπὸ τὴν Ἐγριπο καταφθάνει ὅπως καὶ οἱ προηγούμενοι, Β 201 ἔξ.

Μὲ φορεσὰ ὀλοπράσινη μ' αἰτοὺς χρυσοὺς σὴ μέση

¹⁾ Εἰς τὸ βάθος στρατιῶται καὶ μουσικοί.

Ἡ ἔρμηνεία, *Τέτατος Ἡράκλῆς ἀποτηνέγηπτο.* (sic) (Πίν. ΚΗ', 3)
 20) σ. 116. Ὁ Νικοστράτης τῆς Μακεδονίας προσέρχεται ἔφιππος
 μεταξὺ πεζῶν καὶ ἱππέων. Ἐκατέρωθεν τῆς κεφαλῆς του εἶναι γε-
 γραμμένον *nicostrati da macedonia* Β 215 ἔξ.

*Μὲ σπούδα καὶ μὲ βιά πολλή ἐπρόβαλ' ὡς λιοντάρι
 Ἀρέντης τῆς Μακεδονιάς τ' ἄμορφο παλληκάρι.*

Ἡ ἔρμηνεία, *Πέμπτος νικοστράτης ἀπο τη μακεδονία*

(Πίν. ΚΗ', 4)

21) σ. 118. Ὁ Δρακόμαχος τῆς Κορώνης συνοδευόμενος ὑπὸ πε-
 ζῶν καὶ ἱππέων καὶ ὑπὸ σαλπικτῶν³. Ἐκατέρωθεν τῆς κεφαλῆς του
dracomaco a coroni.

Ἡ ἔρμηνεία, *αἷχτος δρακόμαχος ἀπο την κορόνη,* Β 229 ἔξ.

Σωσμένος δὲν ἦτον καλά, κι ἀπὸ μακρὰ γρικοῦσι.

(Πίν. ΚΘ', 1)

22) σ. 120. Ὁ Τριπόλεμος τῆς Σκλαβουνιάς ἐν μέσῳ πεζῶν καὶ
 ἱππέων,

Ἡ ἔρμηνεία, *ἑβδομος τρηπόλεμος ἀπο την σκλαβουνιά,* Β 259 ἔξ.

Μὲ μιὰ βροντὴ καὶ μιὰ ἀστραπὴ μὲ τέχνη καμωμένη,

(Πίν. ΚΘ', 2)

23) σ. 122. Ὁ Γλυκοστράτης τῆς Ἀξιᾶς ὑπὸ ὁμοίαν συνοδεῖαν⁴

Ἡ ἔρμηνεία, *Ἔγωγος γλυκοστράτης ἀποτηναξία,* Β 283 ἔξ.

Τὴν ὥρα, ποὺ ποφάνηκε τοῦτος ὁ ἀντρενωμένος, (Πίν. ΚΘ', 3)

24) σ. 124. Ὁ Καραμανίτης Σπιδόλιοντας προσέρχεται ὑπὸ ὁμοίαν
 συνοδεῖαν, παρὰ τὴν κεφαλὴν του *spitolionta*.

Ἡ ἔρμηνεία, *Ἐνατος σπιθόλιοντας ἀπο την καραμάνια,* Β 319 ἔξ.

Ἐπρόβαλεν ὡσὰν θεοῦ ἕνας Καραμανίτης, (Πίν. ΚΘ', 4)

25) σ. 127. Ὁ Πιστόφορος τοῦ Βυζαντίου ἐν μέσῳ πεζῶν, ἱππέων
 καὶ σαλπικτῶν. Ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν του ἔκατέρωθεν *pittoforo*.

Ἡ ἔρμηνεία, *Δέκατος πιστόφορος ἀπο το βιζάντιο.* (Πίν. Λ', 1)

26) σ. 131. Ὁ Δρακόκαρδος τῆς Πάτρας καταφθάνει καλπάζων
 ἀνευ συντρόφων.

Ἡ ἔρμηνεία, *Ἐνδέκατος δρακόκαρδος ἀποτημπάτρα,* Β 453 ἔξ.

Θωροῦσ' ὀπίσω νι' ἔτινουῦ πάλι ἕναν καθλλάρι, (Πίν. Λ', 2)

27) σ. 133. Ὁ Κυπριδῆμος τῆς Κύπρου μεταξὺ πεζῶν καὶ ἱππέων
 προσέρχεται.

³) Προτιμητέα ἢ διατύπωσις ὑπὸ πεζῶν καὶ ἱππέων σαλπικτῶν.

⁴) Ἐκατέρωθεν *glico - strati*.

Ἡ ἔρμηνεία, *Δοδέκατος κικρίδημος ἀπο τηνκήπρο*, Β 495 ἔξ.

Τὴν ὥρα κείν' ἀπὸ μακρὰ ὡσὰ φωνῆς γρικουσι, (Πίν. Λ', 3)
28) σ. 135. Ὁ Ἐρωτόκριτος μόνος ἐπὶ θυμοειδοῦς ἵππου. Φαίνονται οἰκοδομήματα μεγάλα δηλοῦντα τὴν πόλιν (Ἀθήνα).

Ἡ ἔρμηνεία, *Δέκατος τρίτος ροτοκριτος ἀπο την ίδια χωρα τῆς ἀθήνας*, Β 517 ἔξ.

Ἦρθε λαὸς ἀρίφρητος ἐγέμισεν ὁ φόρος. (Πίν. Λ', 4)

29) σ. 138. Ὁ Χαρίδημος τῆς Κρήτης ἐν μέσῳ ἀκολουθίας πεζῶν καὶ ἱππέων.

Ἡ ἔρμηνεία, *Δέκατος τέταρτος χαρυδημος ἀπὸ τὴν κρήτη*, Β 581 ἔξ.

Θέλου νὰ μποῦνε'ς ὀρδιιά, γιὰτ' ἄλλοι δὲν ἐλεῖπα,

(Πίν. ΛΑ', 1)

30) σ. 144. Ἐντὸς δάσους κατάκειται τοξευμένη (τὸ τόξον παραπλεύρως) ὑπὸ τοῦ Χαριδήμου ἢ ἀγαπητῆ του. Ὁ Χαρίδημος τὴν ἀνεγείρει ψυχορραγοῦσαν, οἱ δὲ ἀκόλουθοί του ἐκπεπληγμένοι καὶ θρηνοῦντες.

Ἡ ἔρμηνεία, *Περιοπὸς ἐσαῖτεψε ὁ χαρήδιμος τὴν ἀγαπιτική του*, Β 711 ἔξ.

Ἐγρίκησ' ὄχ τὸ χέριν του, τὸ πὼς κυνήγι γίνη (Πίν. ΛΑ', 2)

31) σ. 159. Ὁ Καραμανίτης καὶ ὁ Κρητικὸς ξιφομαχοῦσι πεζοί· ὀπισθεν ἑκατέρου πολὺ πλῆθος παρακολουθοῦν τὴν φοβερὰν μονομαχίαν.

Ἡ ἔρμηνεία ἔμεινεν ἀγραφος, Β 1053,

Καὶ σμίγουν τὰ γδυμνὰ σπαθιά, σηκώνουν τὰ σκουτάρια,

(Πίν. ΛΑ' 3)

32) σ. 164. Ὁ Σπιδόλιοντας κεῖται κατὰ γῆς φονευμένος ὑπὸ τοῦ Κρητικοῦ· τὸ ἄλογον τοῦ Σπιδολ. ψαύει τὴν κεφαλὴν τοῦ κυρίου του. Ὁ Κρητικὸς ἀπέρχεται, πολὺς δὲ λαὸς ἄνωθεν τοῦ νεκροῦ ἐκπεπληγμένος.

Ἡ ἔρμηνεία, *Πέριοπὸς ἐσκότισε ὀκριτηκὸς το σπηθόλιοντα*, Β 1161 ἔξ.

Ἦπσε κάτω τὸ θεριό, τ' ἀμμάτια ντου γρυλλώνει,

(Πίν. ΛΑ', 4)

33) σ. 175. Κονταροκτύπημα Ἐρωτοκρίτου καὶ Φιλαρέτου. Οὗτος πίπτει ἐκ τοῦ ἵππου κατακέφαλα. Ὅπισθεν ἑκατέρου πολὺς λαός.

Ἡ ἔρμηνεία, *Περιοπὸς ἔριξε ὁ ροτόκριτος τὸν φιλάρετο*, Β 1409, Νὰ τρέξη κτλ. (Πίν. ΛΒ', 1)

34) σ. 177. Ὁ Ἐρωτόκριτος κατανικᾷ τὸν Ἡράκλη ἀπὸ τὴν Ἐγριπο.

Ἡ ἐρμηνεία, *Περιοπὸς ἔριξε ὀροτοκριτος καὶ τὸν ἄλο στρατιότη τον ἠράκλη ἀπο την*, Β 1439.

Ποῦρ ἔμιλῆσαι κ'οἱ δυό, κὶ ὀμάδι συβαστήκα, (Πίν. ΛΒ', 2)

35) σ. 181. Ὁ Ἐρωτόκριτος καταρρίπτει τὸν Δρακόκαρδον ἀπὸ τοῦ ἵππου.

Ἡ ἐρμηνεία, *Περιοπὸς ἔρηξε ὀροτοκριτος τὸν δρακόκαρδο ἀποτιμπάτορα*, Β 1515 ἔξ.

Χάμαι στή γῆς ἐξάπλωσε τοὶ Πάτρας τὸ λιοντάρι.

(Πίν. ΛΒ', 3)

36) σ. 184. Ὁ Κυπριώτης καταρρίπτει τὸν Δημοφάνη τῆς Μυτιλήνης.

Ἡ ἐρμηνεία, *Περιοπὸς ἔριξε ὁ κυπριότης τοδιμοφάνη ἀπὸ τιμυτιλίην*, Β 1583 ἔξ.

Ἦπεσεν ἀπὸν τ'ἄλογο μὲ πόνο καὶ μὲ πρίκα, (Πίν. ΛΒ', 4)

37) σ. 187. Ὁ Κυπριώτης κατέρριψεν ἀπὸ τοῦ ἵππου τὸν Ἄντρομαχον τοῦ Ἀναπλιοῦ.

Ἡ ἐρμηνεία, *Περιοπὸς ἔρηξε ὀκυπριότης τὸν ἀντρόμαχο ἀπὸ τανάπλη*, Β 1637 ἔξ.

Ἠῶρηκε τὸν Ἄντρομαχο ἴσα στὸ κούτελόν του, (Πίν. ΛΓ', 1)

38^a) σ. 196. Μονομαχία Κυπριδήμου καὶ Πιστοφόρου. Ὁ Κυπριώτης ζαλισμένος ἀγκαλιάζει τὸν λαιμὸν τοῦ ἀλόγου του, ὁ Πιστόφορος καταπίπτει κατακέφαλα.

Ἡ ἐρμηνεία, *Περιοπὸς ἔριξε ὁ κιπριότης καὶ τὸν τρίταριο στρατιότη ἦγουν τομπιστόφορο ἀπο το βιζάντιο* Β 1823.

Ἔς ὄλον τὸ ὕστερο αὐτὸς μέσα σὲ λίγην ὥρα, (Πίν. ΛΓ', 2)

39^a) σ. 201. Κονταροκτύπημα Κρητικοῦ καὶ Δροκομάχου. Ὁ Χαριδῆμος ζαλισμένος στηρίζει τὴν κεφαλὴν εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ ἀλόγου, ὁ δὲ Ἄντρομαχος ἔχει ἤδη πέσει.

Ἡ ἐρμηνεία ἐσφαλμένη, *Περιοπὸς ἔριξε ὁ κρητικός τομπρότο στρατι-*

^a) <Ἀποκοπέντος ἐνὸς φύλλου ἐκ τοῦ χειρογράφου τοῦ περιέχοντος τὰς σελ. 91 καὶ 92 ἀπώλετο καὶ μία εἰκὼν, ἣ ὁποία πιθανώτατα θὰ εἰκόνιζε τὴν πτώσιν τοῦ Γλυκοστράτη τῆς Ἀξίᾶς ὡς περιγράφεται σιχ. Β 1719 ἔξ

Ἐκαταπεδουκλώθηκε πέφτει κουλουμοντριζει,>

Ὁ Ξανθουδίδης ἀριθμεῖ περαιτέρω τὰς μικρογραφίας συμπεριλαμβάνων καὶ τὴν ἐνταῦθα ἀναφερομένην ὡς ὑπάρχουσιν ἄλλοτε καὶ κατόπιν ἀπολεσθεῖσαν. Ἀπεκατέστησα τὴν ὀρθὴν ἀριθμῆσιν σιωπηλῶς.

^a) Ἄντι τοῦ 40, (τὸ ὅποιο δέον νὰ γίνῃ 39, ἐφ' ὅσον δὲν συναριθμεῖται ἐδῶ ἡ φερομένη ὡς ἀπολεσθεῖσα εἰς τὰς σελίδας 91—92) εἰς Ξανθουδίδην ἐκ τυπογραφικοῦ λάθους φέρεται 80.

τιότη ἤγουν τὸν ἀντρομάχο ἀπο τ' ἀνάπλη, Β 1935 ἔξ.

Μὲ μονγκρισμὸ ἀνετράνισε, μ' ἀγριότην ἐσηκώθη,

(Πίν. ΛΓ', 3)

40) σ. 205. Ὁ κρητικὸς κατανικᾷ καὶ τὸν Νικοστράτην ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν. Ὁ Χαριδῆμος σκοτισμένος στηρίζει τὴν κεφαλὴν εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ ἀλόγου του, ὁ Νικοστράτης πίπτει.

Ἡ ἔρμηνεία, *Περιοπὸς ἔριξε ὁ κρητικὸς τὸν δεύτερο στρατιῶτη ἤγουν τὸν νικόστρατο ἀποτιμακεδορία* Β 2013 ἔξ.

Μὰ ἡ κονταρὰ τοῦ Κρητικοῦ ἤδωκε σὴν μασέλα, (Πίν. ΛΓ', 4)

41) σ. 211. Ὁ Κρητικὸς δι' ἰσχυροῦ κτυπήματος ῥίπτει τὸν Τριπόλεμον τῆς Σκλαβονιάς ὁμοῦ καὶ τὸ ἄλογόν του.

Ἡ ἔρμηνεία, *Περιοπὸς ἔριξε ὁ κρητικὸς καὶ τὸν τρίτο στρατιῶτη ἤγουν τὸν τριπόλεμο ἀποτισκλαβονιά,* Β 2145 ἔξ.

Δίδει κι ὁ μαῦρος κοπανιὰ μὲ τὸ βαρὸν κοντάρι,

τ' ἄλογο ρίχν' ἀνάσκελα μ' ὄλον τὸν καβαλλάρι. (Πίν. ΛΔ', 1)

42) σ. 214. Ὁ Ρῆγας μὲ τὴν Ρήγισσαν καὶ μὲ τὴν Ἀρετοῦσαν καὶ τὴν Φροσύνην κάθηνται εἰς τὴν βασιλικὴν ἐξέδραν (τὸ πατάρι). Χαμηλότερα καὶ ἑκατέρωθεν κάθηνται οἱ δύο γέροντες ἀγωνοδίκαι. Ὁ Πιστόφορος προσέρχεται ἵνα λάβῃ ἐκ τῆς χειρὸς τῆς Βασιλίσσης τὸν ἄθρόν.

Ἡ ἔρμηνεία, *Περιοπὸς ἐπίγε ὁ πιστόφορος ὀμπροστὰ ἡστὸν ρίγα καὶ ἡ ρίγισα του ἐχάρισε τὸν ἀνθρό.* Β 2193 ἔξ.

Λέει τ' Ἐσού' σου σήμερο ἀπ' ὄλους διωματάρεις. (Πίν. ΛΔ', 2)

43) σ. 216. Οἱ τρεῖς νικηταὶ ἵπποταὶ Ἐρωτόκριτος, Χαριδῆμος, Κυπρίδης προσέρχονται ἔφιπποι πρὸς τὴν βασιλικὴν ἐξέδραν, ὅπου ὑπηρέτης καθήμενος πρὸ αὐτῆς κάμνει τὴν κλήρωσιν ἐντὸς ἀγγείου Β 2229 ἔξ.

Ἐπήγασιν εἰς τοῦ Ρηγός, λέει τὸς τὴν ὄρα κείνη κτλ.

Ἡ ἔρμηνεία ἄγραφος.

(Πίν. ΛΔ', 3)

44) σ. 219. Ὁ Κρητικὸς μετὰ τὴν ἀποτυχίαν του εἰς τὴν κλήρωσιν ἀποχωρεῖ τεθλιμμένος μετὰ τῶν συντρόφων του.

Ἡ ἔρμηνεία, *Περιοπὸς ἐμίσεψε ὁ κρητικὸς πικραμένος,* Β 2273 ἔξ.

Παίρνει τοὶ καβαλλάρους του καὶ μπλιὸ δὲν ἀνιμένει.

(Πίν. ΛΔ', 4)

45) σ. 225. Κονταροκτύπημα Κυπριώτη καὶ Ἐρωτοκρίτου. Οὗτος ζαλισμένος κλίνει τὴν κεφαλὴν εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ ἵππου του, ὁ δὲ Κυπρίδης πίπτει κάτω.

Ἡ ἔρμηνεία, *Περιοπὸς ἔριξε ὁ ροτόκριτος τὸν κηριώτη καὶ ἐκέρδεσε τὴν τζόγια ἤγουν τὸ στεφάνη,* Β 2411 ἔξ.

Χάνει τοὶ σκάλες καὶ τοὶ δυνό, τὸ χαλινάρο' ἀφήκε,

(Πίν. ΛΕ', 1)

46) σ. 227. Ὁ Ἐρωτόκριτος προσελθὼν εἰς τὴν βασιλικὴν ἐξέδραν καὶ κύπτων μετὰ σεβασμοῦ δέχεται παρὰ τῆς Ἀρετῆς τὸν στέφανον εἰς τὴν κεφαλὴν. Παρὰ τὴν τράπεζαν κάθηνται οἱ τρεῖς ἑλληνοδίκαι γέροντες. Κάτω δεξιὰ κάθηται ὁ γέρον Πεζοστράτης.

Ἡ ἐρμηνεία, *Περιτοπὸς ἐπίγει ὁ ροτόκριτος ὀμπροσὰ ἦστον ρίγα καὶ ἡ ἀρειτοῦσα του ἔβαλε τὸ στεφάνη ἡστοκεφάλη*, Β 2425 ἐξ.

'Ἐπῆ' ὀμπρὸς εἰς τοῦ Ρηγός, πεζεύγει, γονατίζει.

(Πίν. ΛΕ', 2)

47) σ. 253. Εἰκονίζονται τὰ βασιλικά ἀνάκτορα. Ἡ Ἀρειτοῦσα εὐρίσκεται εἰς παράθυρον τοῦ ἄνω πατώματος κιγκλιδωτόν, ὃ δὲ Ἐρωτόκριτος ἀναρριχᾶται εἰς τὴν στέγην τῆς σιταποθήκης.

Κάτωθι ἡ ἐρμηνεία, *Περιτοπὸς ἀνέβηκε ὁ ροτόκριτος διαναμιλῆση μετρηαρειτοῦσα, καὶ ἡ ἀρειτοῦσα τὸν ἀκαρτέρουνε ἡστησιδερεῖ φιορῆδα*, Γ 571 ἐξ.

Στῆ σκοτεινάγρα κάθουντον, κ' ἡ Νένα τὴν ἀφίνει,

(Πίν. ΛΕ', 3)

48) σ. 261. Ἐντὸς πολυτελοῦς οἰκίας ὁ γέρον Πεζοστράτης καὶ ὁ Ἐρωτόκριτος ζωηρῶς συνδιαλεγόμενοι.

Ἡ ἐρμηνεία ἀγραφος, Γ 739 ἐξ.

Λέει του, Κύρι καὶ γονεῖ, ἃ θέλης νὰ μὲ γιάνης,

(Πίν. ΛΕ', 4)

49) σ. 269. Ὁ Ρῆγας ἐπὶ τοῦ θρόνου ζωηρῶς χειρονομῶν ἀποπέμπει τὸν ἀσκεπῆ τὴν κεφαλὴν Πεζόστρατον μετὰ τὴν τολμηθεῖσαν πρότασιν τοῦ γάμου.

Ἡ ἐρμηνεία ἀγραφος, Γ 919 ἐξ.

Μὰ ὡς ἐνεχάσκισε νὰ πῆ τὴν προξενειὰ τοῦ γάμου.

(Πίν. ΛΣ', 1)

50) σ. 271. Ὁ Πεζοστράτης περίλυπος διηγεῖται εἰς τὸν Ἐρωτόκριτον τὴν ἀποτυχίαν του καὶ τὴν ὀργὴν τοῦ Ρῆγα.

Ἐκ τῆς ἐρμηνείας μόνον τὸ *Περιτοπός...* Γ 945 ἐξ.

Λέει του, Δὲ σοῦ τό λεγα, ὄγιέ μου, νὰ σκολάσης

(Πίν. ΛΣ', 2)

51) σ. 275. Ὁ Ρῆγας κάθηται ἐπὶ τοῦ θρόνου στηρίζων τὴν κεφαλὴν εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα. Πρὸ αὐτοῦ ἡ Ἀρειτοῦσα ἰσταμένη καὶ διαπνυθανομένη τὴν αἰτίαν τῆς συλλογῆς του.

Κάτω ἡ ἐρμηνεία, *Περιτοπὸς ἐμίλουνε ἡ ἀρειτοῦσα του πατέρατης καὶ ἐκρηος ἦχε ἀκουμπισμένη τὴν κεφαλίτου ἡστοχέρητου*, Γ 1017 ἐξ.

Λέει τ', Ἀφέντη εἶνιά 'ν αὐτό, καὶ κάθεσαι γνοιασμένος.

(Πίν. ΛΣ', 3)

52) σ. 281. Ἐντὸς δωματίου φωτιζομένου διὰ δύο παραθύρων ἡ Νένα ὀρθία καὶ ζωηρῶς χειρονομοῦσα συμβουλεύει τὴν καθημένην πρὸ αὐτῆς Ἀρετοῦσαν χειρονομοῦσαν ἐπίσης.

Ἡ ἔρμηνεῖα, *Περιοπὸς ἐρμήνεβε ἡφροσύνην τὴν αρετούσα ἤγουν ἡ βάγιατης*, Γ 1149 ἔξ.

Λέει τ', Εἶνιά 'ναι τὰ μιλεῖς, ἐσὺ 'σαι ποῦρι γῆ ἄλλη;

(Πίν. ΛΣ', 4)

53) σ. 291. Ἡ νυκτερινὴ συνέντευξις. Ὁ Ἐρωτόκριτος εἰς τὸ δῶμα τῆς σιταποθήκης, καὶ ἡ Ἀρετοῦσα εἰς τὸ σιδηρόφρακτον παράθυρον συνδιαλεγόμενοι.

Ἡ ἔρμηνεῖα, *Περιοπὸς ἔλεγε ὁ ροτόκριτος τις ἀρετούσας διατομισεμάτου ἤγουν τὸν ξορισμῶτον*, Γ 1555 ἔξ.

Λέει τῆς ὁ Ρωτόκριτος, ΡΩΤ. Ἡκουσες τὰ μαντᾶτα,

(Πίν. ΛΖ', 1)

54) σ. 297. Τὸ μυστικὸν ἀραβῶνιασμα. Ἡ Ἀρετοῦσα ἀπὸ τὸ παράθυρον δίδει εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ δώματος τῆς σιταποθήκης εὐρισκόμενον Ἐρωτόκριτον τὸν δακτύλιον ἀραβῶνα.

Ἡ ἔρμηνεῖα, *Περιοπὸς ἔδοκε ἡαρετούσα τωδαχτιλήδη, τουροτόκριτον*, Γ 1467 ἔξ.

Λέει τὸν, Νά, καὶ βάλε το εἰς τὸ δεξὸ σου χέρι, (Πίν. ΛΖ', 2)

55) σ. 301. Ἡ Ἀρετοῦσα πίπτει λιπόθυμος εἰς τὰ γόνατα τῆς Φροσύνης.

Ἡ ἔρμηνεῖα, *Περιοπὸς ἐλιγόθη ἡαρετούσα διατῆ τηναποχερέτισε ὀροτόκριτος*, Γ 1575.

Εἰς τὴν ποδιὰ τοι Νένας τῆς ἤπεσε κ' ἐλιγώθη, (Πίν. ΛΖ', 3)

56) σ. 306. Ὁ Ἐρωτόκριτος λυπημένος εὐρίσκεται ἀνακεκλιμένος ἐπὶ κλίνης. Ὁ Πολύδωρος καθήμενος παρηγορεῖ αὐτόν.

Ἡ ἔρμηνεῖα, *Περιοπὸς τὸν ἐπαριγόρα ὀπολίδερος τὸν ροτοκριτο*, Γ 1667 ἔξ.

Λέει τ', Ἐγὼ δὲν τό θελα νὰ πάης εἰς τὰ ξένα, (Πίν. ΛΖ', 4)

57) σ. 308. Ἀναχώρησις τοῦ Ἐρωτοκρίτου εἰς τὴν ἔξοριαν. Προηγείται αὐτοῦ ὁ Πολύδωρος συνοδεύων τὸν Ἐρωτόκριτον στρεφόμενον καὶ ἀποχαιρετίζοντα τοὺς θρηνοῦντας γέροντας γονεῖς του.

Ἡ ἔρμηνεῖα, *Περιοπὸς ἔδερονόντανε οἱ γονεῖοι τοῦ Ροτόκριτου διὰ τὸν ἀποχαιρετισμῶτους καὶ ἐκεῖ ἦτον καὶ ὁ πολίδερος*, Γ 1707 ἔξ.

Πότε νὰ σ' ἀνιμένωμε, ποιὸ μῆνα, ποιὰν ἡμέρα; (Πίν. ΛΗ', 1)

58*) σ. 310. Ὁ Ἑρωτόκριτος ἔφιππος ἀπομακρυνόμενος τῆς Χώρας στρέφεται καὶ προσβλέπει. Ἐμπρὸς βαδίζει πεζὸς στρατιώτης, Γ 1711.

Τῇ Χώρῳ ἀποχαιρετᾶ, καὶ τὸ Παλάτι θῶρει.

Ἡ ἔρμηνεῖα ἄγραφος. (Πίν. ΛΗ', 2)

59) σ. 317. Ἐπὶ πολυτελοῦς κλίνης ἡ Ἄρετὴ ἀνακαθημένη διηγῆται τὸ ὄνειρον εἰς τὴν Νέναν, ἣτις τὴν περιπτύσσεται.

Ἡ ἔρμηνεῖα, *Περιτοπὸς, ἤχε ἀγκαλιασμένη ἠφροσῆνῃ τιναρετούσα καὶ ἡαρετούσα τις ἔλεγε το ὄνειρο* Δ 103 ἔξ.

Νένα μου, τοῦτο τ' ὄνειρο εἶναι κακὸ γιὰ μένα, (Πίν. ΛΗ', 3)

60) σ. 325. Ἐντὸς τοῦ Παλατίου ὁ Ρῆγας καὶ ἡ Ρῆγισσα κάθηνται ἐπὶ τῶν βασιλικῶν θρόνων. Ἡ Ἄρετούσα ἀκολουθουμένη ὑπὸ τῆς Νένας προσέρχεται πρὸς αὐτοὺς καὶ ἀκούει τὴν περὶ γάμου πρότασιν.

Ἡ ἔρμηνεῖα, *Περιτοπὸς ἐμίλωνε ὁ Βασιλέας καὶ ἡ βασιλίτσα τις ἀρετούσας διὰ τὸν γάμο καὶ ἡ ἀρετούσα ἐστεκότουνα πικραμένη,* Δ 265 ἔξ.

Λέει τῆς, θυγατέρα μου, ἀπὸ τὴν ὥρα κείνη (Πίν. ΛΗ', 4)

61) σ. 328. Συνέχεια τῆς προηγουμένης. Ἡ Ἄρετούσα γονυπετῆς ἀπαντᾷ εἰς τοὺς περὶ τοῦ γάμου λόγους τοῦ πατρός.

Ἡ ἔρμηνεῖα, *Περιτοπὸς ἐμίλωνε ἡ ἀρετούσα του πατέρα τῆς καὶ ἡ μάνα τῆς ἐκαθότουνα κοντὰ του ἤγουν εἰς τὸ βασιλέα* Δ 309 ἔξ.

Γονέοι, ποὺ μ' ἐσπείρετε, κι ἀπὸ τὰ κόκκαλά σας

(Πίν. ΛΘ', 1)

62) σ. 331. Οἱ βασιλεῖς ἐξωργισμένοι ἔχουσιν ἐγερθῆ ἔκ τῶν θρόνων καὶ ὀρμῶσι κατὰ τῆς Ἄρετούσας, τὴν ὁποίαν σύρει ἔκ τῆς χειρὸς ὁ Ρῆγας.

Ἐρμηνεῖα ἄγραφος, **) Δ 371 ἔξ.

Μὲ μάχη καὶ μὲ μάνιτα τὴν πιάν' ἀπὸ τῆ χέρα (Πίν. ΛΘ', 2)

63) σ. 333. Οἱ βασιλεῖς ἐν ἐξάψει καὶ χειρονομοῦντες κάθηνται ἐπὶ τῶν θρόνων καὶ ἀκούουσι τὴν Ἄρετούσαν.

Ἡ ἔρμηνεῖα δὲν ἐγράφη, Δ 297 ἔξ.

Ἀφέντη μου, δὲν ἤβαλα στὸ νοῦ μου προῖμα κιανένα

(Πίν. ΛΘ', 3)

*) Ἡ σελὶς τοῦ χειρογράφου 309 ἔμεινεν ἄγραφος· πιθανῶς ὁ γραφεὺς εἶχε φυλάξει τὸν χῶρον δι' εἰκόνα ὀλοσέλιδον.

**) Εἰς τὰς ἐφεξῆς εἰκόνας μέχρι τέλους ἡ ἔρμηνεῖα ἔμεινεν ἄγραφος, καταλειομένου κενοῦ τοῦ σχετικῶ χῶρου (πλὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 113 εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει γραφῆ).

64) σ. 335. Ὁ Ρῆγας ἐξωργισμένος κακοποιεῖ τὴν Ἀρετὴν πεσμένην εἰς τοὺς πόδας τοῦ ὀπισθεν ἢ Νένα ἄπελπις.

Ἡ ἐρμηνεία ἄγραφος, Δ 427 - 428.

δὲν εἶχε μπλιὸν τ' ἀπομονῆ νὰ στέκη νὰ τὸ ἀκούη,

ρίχνει τὴ κωλοσύρνει τὴ κι ἀδυνατὰ τοὶ κρούει. (Πίν. ΛΘ', 4)

65*) σ. 338. Ὁ βασιλεὺς ἀποκόπτει διὰ μαχαίρας σύρριζα τὴν κόμην τῆς Ἀρετῆς. Ἡ Ρήγισσα χειρονομεῖ, ἢ δὲ Νένα θρηνεῖ.

Ἐρμηνεία ἄγραφος, Δ 467 ἔξ.

καὶ μ' ἀπονιὰ κι ἀγριότητα εἰς τὸ δεξὸν τοῦ χέρι

τυλίσσει τοὶ πλεξοῦδες τῆς κρατῶντας τὸ μαχαίρι.

(Πίν. Μ', 1)

66) σ. 340. Ὁ Βασιλεὺς ἐξωργισμένος ὠθεῖ τὴν Ἀρετοῦσαν καὶ τὴν Φροσύνην εἰς τὴν φυλακὴν.

Ἐρμηνεία ἄγραφος, Δ 489 ἔξ.

Γονεῖ μου, 'ς τούτην τὴ φλακῆ, ποὺ μπαίνουν ὄσοι φταῖσα,

(Πίν. Μ', 2)

67) σ. 342. Ἡ Φροσύνη καταπεσοῦσα φιλεῖ τοὺς πόδας τοῦ ἐξωργισμένου Ρῆγα διὰ νὰ συμπαθήσῃ τὴν Ἀρετὴν, ἐν ᾧ αὐτὴ ἴσταται εἰς τὴν θύραν τῆς φυλακῆς.

Ἐρμηνεία ἄγραφος, Δ 529.

Τὰ δάκρυ' ἂν ἔχου λύπησι, τὰ παρακάλια τόπο (Πίν. Μ', 3)

68) σ. 344. Ὁ Ρῆγας ἐξωργισμένος ἀπωθεῖ τὴν Φροσύνην εἰς τὴν φυλακὴν, ἐν τῇ ὁποίᾳ εὐρίσκεται ἤδη ἢ Ἀρετοῦσα παρατηροῦσα ἀπὸ τοῦ κιγκλιδωτοῦ παραθύρου.

Ἡ ἐρμηνεία ἄγραφος, Δ 559 ἔξ.

Ὁ Βασιλεὺς μ' ἀγριότητα λέει, Καταραμένη,

ἢ θυγατέρα μ' ἀπὸ σὲ εἶναι δασκαλεμένη.

(Πίν. Μ', 4)

69) σ. 346. Ἐντὸς τῆς σιδηροφράκτου φυλακῆς ἢ Νένα καὶ ἢ Ἀρετοῦσα ἐνηγκαλισμέναι συνομιλοῦσιν.

Ἡ ἐρμηνεία ἄγραφος, Δ 591 ἔξ.

τὴ Νέναν τὸ ἀγκαλιάστηκε, καὶ λέει τὸ μὲ πόνο. (Πίν. ΜΑ', 1)

70) σ. 355. Ὁ Πολύδωρος καθήμενος ἐντὸς τῆς οἰκίας τοῦ δέχεται τὴν ἐπιστολὴν τοῦ φίλου τοῦ Ἐρωτοκρίτου, τὴν ὁποίαν κοιμίζει ὁ δούλος Πιστέντης.

Ἡ ἐρμηνεία ἄγραφος, Δ 787 ἔξ.

Θαράπειον ὁ Πολύδωρος παίρνει τὴν ὥρα κείνη. (Πίν. ΜΑ', 2)

*) Εἰς τὴν σελίδα 331 ἐσημειώθη τὸ τετράγωνον, δι' ἄλλην εἰκόνα μὴ γραφείσαν.

71) σ. 359. Τὸ στρατόπεδον τῶν Βλάχων. Δεξιὰ φαίνεται ἡ Χώρα τῆς Ἀθήνας μὲ τὰς ὑψηλὰς καὶ πολυωρόφους οἰκοδομάς, ἔμπροσθεν δὲ καὶ ἀριστερὰ αἱ σκηναὶ τῶν Βλάχων καὶ αὐτοὶ οἱ Βλάχοι. Ὁ βασιλεὺς αὐτῶν Βλαντίστρατος φαίνεται ἀνακλιμένος ἐντὸς σκηνῆς.

Ἡ ἐρμηνεῖα ἄγραφος, Δ 861 ἔξ.

*Τεντιών ἀπόξω στά τειχιά, τῆ Χώρα φοβερίζει,
μὲ καβαλλάρους καὶ πεζοὺς τοὶ κάμπους τριγυρίζει.*

(Πίν. MA', 3)

72) σ. 362. Ἐξω τῆς Ἀθήνας τὰ δύο φουσσαῖα ἦτοι τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν Βλάχων φαίνονται ἀντιμέτωπα. Ἐπὶ ὑψώματος μακρὰν φαίνεται ἔφιππος ὁ Ἐρωτόκριτος παρατηρῶν τὴν παρατάξιν καὶ τὴν πόλιν, Δ 913 ἔξ.

καὶ καβαλλάρεις τὰ θωρεῖ, κοντύτερα σιμώνει,

(Πίν. MA', 4)

73) σ. 364. Ὁ Ρῆγας τῶν Ἀθηναίων κάθηται ἐπὶ θρόνου, ἀκούει δὲ τοὺς μεγάλους (Δ 951), οἱ ὅποιοι τρεῖς τὸν ἀριθμὸν τῶ ἀναφέρουν περὶ τοῦ ἀγνώστου ἱππότη τοῦ ὁποῖος πολεμεῖ ὑπὲρ αὐτοῦ Δ 953 ἔξ.

Ἀφέντι ἕνα θεριό περε τὸ δίκιο τοῦ Ἀφεντιᾶς σου

(Πίν. MB', 1)

74) σ. 365. Ὁ Ρῆγας τῆς Βλαχιάς κατακείμενος ἐντὸς τῆς κλίνης καὶ ἀκούων τρεῖς στρατηγούς Βλάχους, οἱ ὅποιοι τοῦ ἀναφέρουν περὶ τοῦ ἀγνώστου ἱππότη, Δ 963 ἔξ.

καὶ λέσινε τοῦ Βασιλιού, Δὲν ξεύρομε νὰ ποῦμε,

(Πίν. MB', 2)

(Δὲν πιστεύω πλέον ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ Ἡράκλη, καὶ ὅτι ἡ εἰκὼν ἐγένετο διὰ τὸ τοῦ X Δ 957 κ υ μ ᾱ τ ε ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ κ ι ν ᾱ τ α ι, ὡς ἔγραψα εἰς τὰς σημειώσεις σελ. 445).

75) σ. 368. Ὁ Ἐρωτόκριτος ξιφήρης μετὰ τῶν φευγόντων Ἀθηναίων καὶ τῶν διωκόντων Βλάχων ἀναχαιτίζει τούτους, Δ 1021.

*Εἰσὲ καιρὸ ὁ Ρωτόκριτος ἤσωσε στὸ λιμῶνα,
ποῦ οἱ Ἀθηναῖοι φεύγασιν, κ' οἱ Βλάχοι τοὶ ζυγῶνα.*

(Πίν. MB', 3)

76) σ. 370. Ὁ Ἐρωτόκριτος καταδιώκει τοὺς τραπέντας εἰς φυγὴν Βλάχους καὶ φονεύει πολλοὺς ἔξ αὐτῶν, Δ 1035 ἔξ.

*ἐδέτσι ξαγριεύτηκε γιὰ τὰ κακὰ μαρτάτα,
κι ὡσὰν αὐτὸς ἐπέταξε κ' ἐμπῆκε στὰ φουσοῖα.*

(Πίν. MB', 4)

77) σ. 376. Ὁ Ἐρωτόκριτος ὀρμῶν καὶ φονεῶν τὸν συγγενῆ τοῦ βασιλέως τῶν Βλάχων διασώζει τὸν Ρῆγαν καὶ τὸν Πολύδωρον, καθ'

ἦν στιγμήν ἐπρόκειτο νὰ φονευθῶσιν ἢ αἰχμαλωτισθῶσιν ὑπὸ τῶν Βλάχων, Δ 1153 ἔξ.

*Τούτ' ἢ φωνὴ κ' ἢ ταραχὴ τῆς μάχης τὸ σημάδι
ἦτονε τοῦ Ρωτόκριτου,* (Πίν. ΜΓ', 1)

78) σ. 379. Ὁ Ἐρωτόκριτος κατελθὼν ἐκ τοῦ ἵππου καὶ γονατίζων εὐχαριστεῖ τὸν Ρῆγα θέλοντα νὰ ἀνταμείψῃ τὰς ὑπηρεσίας του. Ὅπισθεν τοῦ Ρῆγα οἱ σύμβουλοί του καὶ ὁ στρατὸς καὶ ἡ Χώρα τῆς Ἀθήνας, Δ 1209 ἔξ.

Ἀφέντη, τὰ ζηγᾶτά σου κράτειε τα μετὰ σένα, (Πίν. ΜΓ', 2)

79) σ. 382. Ὁ Ἄριστος πεζεύσας εἰσέρχεται εἰς τὴν σκηνὴν καὶ φιλεῖ τὴν χεῖρα τοῦ θείου του Βλαντιστράτου. Φαίνονται αἱ σκηναὶ καὶ τὸ φουσοῦτον τῶν Βλάχων καὶ δεξιόθεν ἡ Ἀθήνα, Δ 1261 ἔξ.

Πεζεύγει πά στοῦ μάρμπα νιου, φιλεῖ τον εἰς τὴ χέρα, (Πίν. ΜΓ', 3)

80) σ. 384. Οἱ δύο μαντατοφόροι τοῦ βασιλέως τῶν Βλάχων παρουσιάζονται εἰς τὸν Ρῆγαν Ἡράκλῃ καθήμενον ἐπὶ θρόνου μεταξὺ δύο σωματοφυλάκων, καὶ ἐκθέτουσι τὴν περὶ μονομαχίας πρότασιν εἰς αὐτόν, Δ 1293 ἔξ.

Ὁ Βασιλιὸς ἔτιο βαρὺν μαντᾶτο νὰ γρικῆση, (Πίν. ΜΓ', 4)

81) σ. 388'. Ὁ Ἡράκλῃς καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ περὶ αὐτὸν οἱ φρόνιμοι σκεπτόμενοι ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ βασιλέως τῶν Βλάχων περὶ τῆς μονομαχίας. Ὁ Φρονίστας ἀγροεῦει, ὁ δὲ Ρῆγας τὸν ἀκούει ἐκπεληγμένους, Δ 1373 ἔξ.

Ἀφέντη, λαμπιρὴ γιὰ μᾶς κράζεται τούτ' ἢ μέρα, (Πίν. ΜΔ', 1)

82) σ. 392. Ὁ Ἐρωτόκριτος πεζεύσας ἐκ τοῦ ἵππου παρουσιάζεται εἰς τὸν περίφροντιν Ἡράκλῃν, καὶ προτείνει νὰ δεχθῇ τὴν μονομαχίαν πρὸς τὸν Βλάχον, Δ 1445 ἔξ.

Ἐπῆ' ὀμπρὸς εἰς τοῦ Ρηγός, σὰ δοῦλος προσκυνᾷ τον. (Πίν. ΜΔ', 2)

83) σ. 394. Ὁ Ἐρωτόκριτος κάθηται δεξιόθεν τοῦ Ρηγός καὶ ἀκούει τοὺς περὶ τῆς μονομαχίας λόγους αὐτοῦ, Δ 1471 ἔξ.

Λέει του, Γιέ μου, σήμερο ἦρθεν ἐκεῖν' ἢ ὦρα, (Πίν. ΜΔ', 3)

*) Ἐκ τυπογραφικοῦ λάθους αἱ μικρογραφαὶ εἰς τὰς σελίδας 388 καὶ 392 ἀριθμοῦνται ἀμφοτέρωθεν ὑπὸ τοῦ Ξανθουδίδου διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 83.

84) σ. 396. Ὁ Ἡράκλης περιχαρῆς περιπτύσσεται τὸν Ἑρωτόκριτον προτείναντα νὰ μονομαχήσῃ πρὸς τὸν Ἄριστον, Δ 1509 ἔξ.

*Δὲν ἤρρηκεν ὁ Βασιλεὺς μπλιὸ νὰ τ' ἀναθιβάσῃ,
σκύφτει περιλαμπάνει τον, ἔς το' ἀγκάλες του τὸν βάνει.*

(Πίν. ΜΔ', 4)

85) σ. 400. Ὁ Ρῆγας μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν δπλίζει τὸν Ἑρωτόκριτον προτείνοντα νὰ μονομαχήσῃ πρὸς τὸν Ἄριστον, Δ 1581 ἔξ.

Ὁ Ρῆγας τὸ Ρωτόκριτο μὲ πόθον ἀρματώνει,

(Πίν. ΜΕ', 1)

86) σ. 401. Ἐν μέσῳ τοῦ στρατοπέδου τῶν Βλάχων ὁ βασιλεὺς Βλαντίστρατος δπλίζει τὸν Ἄριστον διὰ τὴν μονομαχίαν, Δ 1591 ἔξ.

καὶ πάλι καὶ τὸν Ἄριστο ὁ μάρμπας δὲν ἀφίνει,

(Πίν. ΜΕ', 2)

87) σ. 403. Οἱ δύο Ρηγαῖδες γονατιστοὶ ἐπὶ προσκεφαλαίων ἀνατείνουσι τὰς χεῖρας καὶ δοκίζονται, ἐν ᾧ ὁ κῆρυξ ἐπὶ βάρθρου ἵκρατεῖ τὴν ὑπογραφεῖσαν ὑπ' αὐτῶν συμφωνίαν καὶ διαλαλεῖ αὐτὴν σαλπίζων, Δ 1619 ἔξ.

Ὅλα τὰ διαλαλήσανε κι ἀπόκει γοναίζον, (Πίν. ΜΕ', 3)

88) σ. 406. Μονομαχία Ἄριστου καὶ Ἑρωτοκρίτου. Τὰ κοντάρια καὶ τῶν δύο ἐθραύσθησαν εἰς πολλὰ τεμάχια, Δ 1681 ἔξ.

ἐσπάσαν τὰ κοντάρια ντως, κ' εἰς ἑκατὸ γενῆκα,

(Πίν. ΜΕ', 4)

89) σ. 408. Ὁ Ἑρωτόκριτος τραυματίζει ἐλαφρῶς τὸν Ἄριστον εἰς τὴν ρῖνα, Δ 1697 ἔξ.

ἤβαλε τὸ σκουτάριον του, ὀγιά νὰ τὴ βλεπήσῃ.

(Πίν. ΜΣ', 1)

90) σ. 412. Ὁ Ἄριστος διὰ φοβεροῦ σπαθισμοῦ κατακόπτει τὸ σκουτάρι τοῦ Ἑρωτοκρίτου καὶ φονεύει τὸ ἄλογόν του, ὁ δὲ Ἑρωτόκριτος ἀπαλλαγθεὶς τοῦ ἵππου ἀμύνεται πεζός, Δ 1767 ἔξ.

Ὁ Ρώκριτος ὡσὰν αὐτὸς ἀπὸ τὴ σέλλα βγαίνει,

(Πίν. ΜΣ', 2)

91) σ. 417. Ὁ Ἑρωτόκριτος διαπερᾶται θανασίμως εἰς τὸ στῆθος, ἐν ᾧ φονεύει τὸν Ἄριστον διαπερῶν διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ ξίφος. Εἰς τὸ βάθος ἢ Ἀθήνα, ἑκατέρωθεν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Βλάχοι μετ' ἀγωνίας περιμένοντες τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μονομαχίας, Δ 1869 ἔξ.

παρὰ ποτὲ ὁ Ρώκριτος τὴ δύναμι μαζώνει,

τ' Ἄριστον δίδει κοπανιὰ γιὰ πάντα τότε σώνει.

(Πίν. ΜΣ', 3)

92) σ. 418. Οἱ δύο ἱππῶται κεῖνται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ παρ' ἐ-

κάτερον τὸ πουνιάλον. Ἐκάτερον θρηνοῦσιν οἱ οἰκεῖοι. Εἰς τὸ βάθος ἢ Ἀθήνα Δ 1885 ἔξ.

Τρέχον οἱ Ρηγᾶδες γὰ τοὺς δοῦ, τρομάρα τοὺς ἐπιάσε,

(Πίν. ΜΓ', 4)

93) σ. 420. Ὁ Βλαντίστρατος κατασπάζεται καὶ θρηνεῖ τὸν φονευθέντα ἀνεψιὸν Ἀρίστον, καὶ ὁ Ἡράκλης τὸν βαρέως πληγωμένον Ἐρωτόκριτον, Δ 1907 ἔξ.

'ς τὸ ἀγκάλες του τόνε κρατεῖ, φιλεῖ τονε στὸ στόμα,

(Πίν. ΜΖ', 1)

94) σ. 423. Ἡ κηδεῖα τοῦ Ἀρίστου. Ὁ νεκρὸς κείται ἐντὸς φερέτρου ἀνοικτοῦ, προηγούνται στρατιῶται σύροντες κατὰ γῆς τὰ δόρατα, ἀκολουθεῖ ὁ βασιλεὺς περίλυπος καὶ οἱ λοιποὶ Βλάχοι, Δ 1953 ἔξ.

Τὰ γράμματ' ὡς τὰ γράψαι, πάραυτας τὸ κουκλώνου

(Πίν. ΜΖ', 2)

95) σ. 427. Ὁ Ἡράκλης ἀνεγείρει μικρὸν καὶ καταφιλεῖ τὸν Ἐρωτόκριτον ἑκατέρωθεν πολλοὶ στρατιῶται Ἀθηναῖοι. Προηγούνται οἱ σίχοι Ε 13 ἔξ.

ἐκρατίειν τον 'ς τὸ ἀγκάλες του, μὲ δάκρυα τὸν ἐφιλεῖ.

(Πίν. ΜΖ', 3)

96) σ. 429. Ὁ πληγωμένος Ἐρωτόκριτος ἔχει μετακομισθῆ εἰς τὸ Παλάτι καὶ ἀποτεθῆ ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς Ἀρετούσας. Ὁ Ρῆγας παρίσταται, τρεῖς ἰατροὶ μὲ φάρμακα καὶ τὰ ἄλλα χειρῶδη τὸν θεραπεύουσιν, Ε 51 ἔξ.

Στὴν κάμεραν τὴν πλιά ὁμορφη τὴν παραχρυσωμένη

(Πίν. ΜΖ', 4)

97) σ. 433. Ὁ Ἐρωτόκριτος κατακείμενος εἰς τὴν κλίνην ἀκούει τὸν Πολύδωρον ὁμιλοῦντα πρὸς αὐτὸν καὶ κρατοῦντά τον ἐκ τῆς χειρός. Εἰς τὴν θύραν τοῦ δωματίου φαίνονται ὁ Ρῆγας μὲ τὴν Ρήγισσαν, Ε 125 ἔξ.

Λέει του, Φίλον κι ἀδερφὸ ἔχω μακρὰ στὰ ξένα,

(Πίν. ΜΗ', 1)

98) σ. 435. Ὁ Ρῆγας κρατῶν ἀπὸ τοῦ ὄμου τὸν ἀναρρώσαντα Ἐρωτόκριτον τοῦ ὁμιλεῖ. Ἡ Ρήγισσα παρίσταται κρατοῦσα ἀνθὸν ἀκολουθουμένη ὑπὸ θεραπαινίδος, Ε 151 ἔξ.

Ὡσὰν ἐκαλυτέρεψε, κ' ἐντύθη κ' ἐπορπάει,

(Πίν. ΜΗ', 2)

99) σ. 438. Ὁ Ρῆγας καὶ ὁ Ἐρωτόκριτος χειροκρατούμενοι ὁμιλοῦσιν ἐντὸς τοῦ δωματίου, Ε 195 ἔξ.

Λέει τ' Ἀφέντ' οἱ χῶρες σου τὰ πλούτη οἱ ἀφεντιές σου,
(Πίν. ΜΗ', 3)

100) σ. 443. Ὁ Ρῆγας παραγγέλλει εἰς τοὺς δύο πρωτόγερους νὰ υπάγουν εἰς τὴν φυλακὴν νὰ προτείνωσιν εἰς τὴν Ἀρετὴν τὸν γάμον μετὰ τοῦ ξένου, Ε 311 ἔξ.

Ἦκραξε διὸ πρωτόγερους ἀπὸ τὰ πλιά μεγάλους,
(Πίν. ΜΗ', 4)

101) σ. 445. Ἡ Ἀρετοῦσα εἰς τὸ κιγκλιδωτὸν παράθυρον τῆς φυλακῆς, δίδει ἀρνητικὴν ἀπόκρισιν εἰς τοὺς ἔξωθεν αὐτοῦ ἐκπλήκτους γέροντας, Ε 339 ἔξ.

Λέει, Δὲν ἐβαρέθηκεν ὁ κύρις νὰ πειράζῃ (Πίν. ΜΘ', 1)

102) σ. 451. Ὁ Ἐρωτόκριτος ὁμιλεῖ εἰς τὴν Ἀρετοῦσαν εἰς τὸ παράθυρον τῆς φυλακῆς διὰ τὸν γάμον. Οἱ δύο πρωτόγεροι συνομιλοῦσι παρὰ τὴν θύραν Ε 463 ἔξ.

Λέει, Κερά, κατέχεις το εἶντά καμα γιὰ σένα,
(Πίν. ΜΘ', 2)

103) σ. 454. Ὁ Ἐρωτόκριτος παραδίδει τὸ δακτυλίδι εἰς τὴν Φροσύνην εὐρισκομένην εἰς τὸ παράθυρον τῆς φυλακῆς. Οἱ δύο πρωτόγεροι ἴστανται εἰς τὴν θύραν, Ε 523.

Μὰ πρὶ μιλῆσ' ἀπόκουρφα βγάνει τὸ δακτυλίδι,
(Πίν. ΜΘ', 3)

104) σ. 456. Ἡ Φροσύνη δίδει τὸ δακτυλίδι εἰς τὴν Ἀρετὴν. Ε 541 ἔξ.

*Τὸ δακτυλίδι τ' ὄμορφον ἐκράτειεν εἰς τὴ χέρα**
(Πίν. ΜΘ', 4)

105) σ. 460. Ἡ Ἀρετὴ εἰς τὸ παράθυρον τῆς φυλακῆς ζωηρῶς ἐρωτᾷ τὸν ἔξω ἰστάμενον Ἐρωτόκριτον περὶ τοῦ δακτυλιδίου, Ε 635 ἔξ.

Στὸ παραθύρ' εἰσίμωσε, κ' ἡ Ἀρετὴ ἀρχίζει, (Πίν. Ν', 1)

106) σ. 468. Ἐντὸς τῆς φυλακῆς ἡ Ἀρετὴ καὶ ἡ Φροσύνη συνομιλοῦσιν, ἐν ᾧ δύο πτηνὰ χαμοπετοῦσιν ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς τῆς Ἀρετούσας, Ε 793 ἔξ.

σὴν κεφαλῇ τῆς Ἀρετῆς συχνιὰ χαμοπετοῦσι,
(Πίν. Ν', 2)

107) σ. 480. Ἐντὸς τῆς φυλακῆς ἡ Ἀρετὴ (ἄφ' οὔ ἤκουσε τὴν πλαστὴν διήγησιν περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Ἐρωτοκρίτου) πίπτει λιπόθυμος εἰς τὸν κόλπον τῆς Νένας, ἣτις τὴν ὀδύρεται ὡς νεκράν, ὃ δὲ πα-

*) Ἡ περιγραφή τῆς μικρογραφίας αὐτῆς παρελείφθη ὑπὸ τοῦ Ξανθ. Β. Α.

ριστάμενος Ἐρωτόκριτος θρηνεῖ διὰ τὸ συμβάν. Οἱ δύο πρωτόγεροι φαίνονται εἰς τὴν θύραν, E 1057 ἔξ.

Ἐδέρνειτο κ' ἡ Νένα της, σὰ χέρια τὴν ἐκράτει,

(Πίν. Ν', 3)

108) σ. 482. Ὁ Ἐρωτόκριτος κρατῶν τὰ δύο φλασκάκια ἀπενίφθη καὶ ἀνέλαβε τὴν πρώτην ὄψιν, ἐν ᾧ ἡ Ἄρετὴ ἔκπληκτος τὸν προσβλέπει, E 1083.

Ἐκεῖνος μπλι' ἄλλο δὲ μιλεῖ, μὰ πλύθηκεν ὀμπρός της,

(Πίν. Ν', 4)

109) σ. 485. Ὁ Ἐρωτόκριτος νίπτεται πάλιν μὲ τὸ μαγικὸν ὑγρὸν καὶ μαυρίζει, ἐν ᾧ ἡ μὲν Φροσύνη θαυμάζει, ἡ δὲ Ἄρετὴ παραγγέλλει, E 1149 ἔξ.

Ἦπιασεν ὁ Ρωτόκριτος τ' ἄλλο φλασκὶ καὶ βάνει

(Πίν. ΝΑ', 1)

110) σ. 486. Ὁ Ἐρωτόκριτος ἐξέρχεται τῆς φυλακῆς καὶ εὐρίσκει τοὺς δύο γέροντας περιμένοντας· ἡ Ἄρετὴ καὶ ἡ Φροσύνη παρατηροῦσιν ἐκ τοῦ παραθύρου E, 1155.

*Τὸ βγήκεν ὄξω δὲ τὴν φλακὴν ὁ Ρώκριτος εὐρίσκει
τοὶ φρόνιμους τοὶ γέροντες, δίδει τὼς τὸ κανίσκι,*

(Πίν. ΝΑ', 2)

111) σ. 488. Ὁ Ἐρωτόκριτος ἔφερον εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ θρόνου καθήμενον Ρῆγαν τὴν εἰδησιν περὶ ἀποδοχῆς τῆς προτάσεως τοῦ γάμου ὑπὸ τῆς Ἄρετῆς, ὁ Ρῆγας τὸν περιτύσεται· κάτω οἱ δύο Πρωτόγεροι, E 1185 ἔξ.

Ἐπήγεν ὁ Ρωτόκριτος τοῦ Ρῆγα τὰ μαντῆα,

(Πίν. ΝΑ', 3)

112) σ. 490. Ἡ Ἄρετὴ ἐστολισμένη καὶ συνοδευομένη ὑπὸ τῆς Νένας καὶ ἄλλων ἐπισήμων γυναικῶν ἔρχεται εἰς τὸ Παλάτι, ὅπου τὴν ὑποδέχονται μετὰ σαλπύγων.

Κάτωθι ἡ ἐρμηνεία, *Περιτοπὸς ἐπίγαινε ἡ ἀρειτούσα ἠστοπαλάτη
ἀνταμὸς μὲ τὴν νένα της καὶ μὲ ἄλλες προτιες ἀποτιχόρα,* E 1225.

Ἐσίμωσεν ἡ Ἄρετὴ καὶ μπαίνει σὸ Παλάτι

(Πίν. ΝΑ', 4)

113) σ. 492. Ἡ Ἄρετὴ συνοδευομένη ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω γυναικῶν εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ θρόνου καὶ γονατίζουσα πρὸ τοῦ θρόνου ζητεῖ συγγνώμην ἀπὸ τοὺς γονεῖς της, οἱ ὅποιοι συγκεκλινημένοι τὴν ὑποδέχονται. Δεξιὰ τοῦ Ρῆγα ὁ Ἐρωτόκριτος, E 1249.

σιμώνει 'ς ταὶ γονέους της, κὶ ὀμπρός τὼς γονατίζει.

(Πίν. ΝΒ', 1)

114) σ. 495. Οἱ γονεῖς τοῦ Ἑρωτοκρίτου προσερχόμενοι πρὸ τοῦ θρόνου καταφιλοῦσι τοὺς πόδας τοῦ Ρῆγα. Ὁ Ἑρωτόκριτος παρίσταται. Ἐξω τῆς θύρας φαίνονται πολλοὶ στρατιῶται, E 1315 ἔξ.

Πολλὰ κλιτὰ τὸν προσκυνοῦ, τὰ πόδια ντου φιλοῦσι,

(Πίν. NB', 2)

115) σ. 497. Ὁ Ἑρωτόκριτος γονατίζων πρὸ τοῦ Βασιλέως, ἵνα κάμη τὴν ἀποκάλυψιν, ὅπισθεν οἱ γονεῖς του, E 1329 ἔξ.

καὶ γονατίζει νὰ μιλῇ κλιτὰ μὲ ταπεινότη.

(Πίν. NB', 3)

116) σ. 590. Ὁ Ἑρωτόκριτος νιπτόμενος μὲ τὸ μαγικὸν ὑγρὸν πρὸ τῆς βασιλικῆς ὀμηγύρεως ἀναλαμβάνει τὴν πρώτην ὄψιν πρὸς ἔκπληξιν πάντων, E 1379 ἔξ.

Μὰ σὰν ἐπιάσεν τὸ νερό, τὸ πρόσωπόν του πλύνει.

(Πίν. NB', 4)

117) σ. 501. Συνέχεια τῆς προηγουμένης. Οἱ γονεῖς τοῦ Ἑρωτοκρίτου τὸν περιπτύσσονται ἐν μέσῳ τῆς ὀμηγύρεως, E 1383 ἔξ.

δὲν ἔχ' ὁ κύρις κρατημὸ μηδ' ἢ καμημένη μάννα.

(Πίν. ΝΓ', 1)

118) σ. 503. Ὁ Ρῆγας καταφιλῶν τὸν Ἑρωτόκριτον καὶ κρατῶν ἐκ τῆς χειρὸς τὴν Ἀρετοῦσαν δίδει εἰς αὐτοὺς τὴν εὐχὴν του, E 1405.

Τοῦτα τὰ λόγι' ὁ Βασιλιὸς μὲ κλάηματα τὰ μίλειε.

(Πίν. ΝΓ', 2)

119) σ. 506. Οἱ δύο φίλοι Ἑρωτόκριτος καὶ Πολύδωρος περιπτύσσονται ἀλλήλους πρὸ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν γονέων τοῦ Ἑρωτοκρίτου, E 1455 ἔξ.

Περιλαμπάνει καὶ φιλεῖ καὶ δὲν τότε χορταίνει,

(Πίν. ΝΓ', 3)

120) σ. 507. Ὁ γέρον Πεζοστράτης γονατιστὸς ὀμιλεῖ πρὸς τὸν Ρῆγαν. Ἡ Ἀρετὴ κρατοῦσα τὸν Ἑρωτόκριτον ἐκ τῆς χειρὸς. Παρὰ τὸν Ρῆγαν ἵσταται ἡ Ρῆγισσα καὶ ὅπισθεν ἡ Φροσύνη, E 1461 ἔξ.

Ὁ Πεζοστράτης τοῦ Ρηγὸς γονατιστὸς σιμῶνει,

(Πίν. ΝΓ', 4)

121) σ. 509. Ἡ ἀνακήρυξις τοῦ Ἑρωτοκρίτου εἰς βασιλέα. Ὁ Ρῆγας καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ κρατῶν σκῆπτρον ἐπιθέτει βασιλικὸν στέμμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ παρακαθημένου Ἑρωτοκρίτου κρατοῦντος καὶ τούτου σκῆπτρον. Ἐκατέρωθεν οἱ οἰκείοι, E 1503 ἔξ.

Ἦρθεν ἡ μέρ' ἢ λαμπιρῆ, γλυκὺς καιρὸς ἀρχίζει,

κ' ἤκατοσεν ὁ Ρωτόκριτος εἰς τὸ θρονὸν κὶ δριζέι.

(Πίν. ΝΔ', 1)

Ἐν κατακλιθεὶς καὶ ἀντὶ παντὸς ἄλλου ἐπιμέτρον εἰς τὴν λαμπρὰν ὡς ἄνω περιγραφὴν τῶν μικρογραφιῶν ὑπὸ τοῦ Στεφάνου Ξανθοῦδιδου, ἐκφράζω καὶ ἀπὸ ἐδῶ τὰς εὐχαριστίας μου εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ τμήματος χειρογράφων τοῦ Βρεττανικοῦ Μουσείου κ. T. C. Skeat διὰ τὴν εὐγενῆ προθυμίαν του νὰ ἐτοιμάσῃ φωτογραφίας τοῦ κώδικος χάριν τῶν «Κρητικῶν Χρονικῶν», εἰς τὸν φίλον καθηγητὴν τῆς ἱστορίας τῆς μεσαιωνικῆς τέχνης εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Λονδίνου κ. H. Buchthal, ὅστις εὐγενῶς ἀνταποκριθεὶς εἰς παράκλησίν μου ἐμελέτησεν ἐπανεπιλημένως ἐπὶ τόπου τὸν κώδικα καὶ ἔκανε πολλὰς χρῆσιμους ὑποδείξεις, εἰς τὸν συνάδελφον εἰς Dumbarton Oaks κ. Cyril Mango, ὅστις ἐξήτασε ἀπὸ κοινοῦ μετ' ἐμοῦ τὰς φωτογραφίας, καί, ὑπὲρ πάντα ἄλλον, εἰς τὸν ἐκδότην καὶ τὴν συντακτικὴν ἐπιτροπὴν τῶν «Κρητικῶν Χρονικῶν», χάρις εἰς τὰς φροντίδας τῶν ὁποίων ἡ ἐνταῦθα ἔκδοσις κατέστη δυνατή.

Dumbarton Oaks
Harvard University.

ΒΑΣ. ΛΑΟΥΡΔΑΣ